

บทที่ 5

สมัยเฟเดอเรลลิส (1789–1801)

สมัยเฟเดอเรลลิสของปีแรกภายใต้รัฐธรรมนูญรัฐจัดตั้งด้วยชื่อสมัยเฟเดอเรลลิส (The Federalist Era 1789 – 1801) อันเป็นช่วงระยะเวลาของการสร้างชาติดอนดันภายใต้การนำของประธานาธิบดี จอร์ช วอชิงตันและจอห์น ออดัมส์ สมัยเฟเดอเรลลิสจำเป็นต้องมีรัฐบาลกลางที่เข้มแข็ง ทั้งงานอย่างมีประสิทธิภาพทั้งภายในและภายนอกประเทศ ซึ่งการมีรัฐบาลกลางที่เข้มแข็งและทำงานอย่างมีประสิทธิภาพนี้เป็นอุดมการณ์ทางการเมืองหลักของพรรครีพับลิกัน จริงอยู่ จอร์ช วอชิงตันไม่ได้ประกาศตนว่าสังกัดพรรครีด แต่ผลงานที่ปรากฏถืออกมาส่วนใหญ่บ่งบอกชัดว่า เป็นไปตามแนวทางการเมืองของพรรครีพับลิกันทั้งสิ้น คือรัฐบาลกลางใช้อำนาจเต็มในการจัดตั้งรัฐบาล เบียบด้านการเมืองทั้งภายในประเทศและสร้างความสัมพันธ์อันดีกับอังกฤษ สเปนและฝรั่งเศสเพื่อความอยู่รอดของประเทศไทย จัดตั้งระบบด้านเศรษฐกิจในเรื่องการเงินและการค้ารวมทั้งการจัดสรระที่ดินตอนดะวันเดกเป็นประการสำคัญ

1. สมัยเฟเดอเรลลิสภายใต้การบริหารของจอร์ช วอชิงตัน 1789 – 1797

จอร์ช วอชิงตัน (George Washington 1732 – 1799) ชาวเวอร์จิเนียผู้ได้รับสมญานามว่าบิดาแห่งสมัยเฟเดอเรลลิส (The Father of His Country) เพราะเขาใช้เวลาเกือบ 20 ปีนำอเมริกา บทบาทสำคัญมี 3 ประการคือเป็นผู้บัญชาการกองกำลังแห่งทวีป (The Continental Army) ทำสัมคมกับอังกฤษจนมีชัยชนะในสัมคมบูร์ก เป็นประธานในการร่างรัฐธรรมนูญปี 1787 และเป็นผู้ที่ได้รับเลือกจากคณะผู้เลือกประธานาธิบดีในปี 1788 ให้เข้าดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีคืนแรกของสมัยเฟเดอเรลลิส โดยมีจอห์น ออดัมส์ (John Adams) เป็นรองประธานาธิบดี พิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีมีขึ้นในวันที่ 30 เมษายน 1789 ณ ที่ทำการของรัฐบาลกลาง ในนครนิวยอร์ก เมืองหลวงแห่งแรกของสมัยเฟเดอเรลลิสปี 1787 วอชิงตันบรรยายถึงปัญหาที่รัฐบาลกลางต้องเผชิญและจำเป็นต้องแก้ไขปรับปรุงอันได้แก่ปัญหาการเงินและหนี้สิน ปัญหาการค้าระหว่างรัฐต่อรัฐ และการค้าระหว่างสมัยเฟเดอเรลลิสกับต่างประเทศ ปัญหาการลอบทำร้ายของอินเดียนและการจัดสรรดินแดนระหว่างนักบุญฯ บัญชาคนอเมริกันต่อต้าน

รัฐธรรมนูญปี 1787 และทั้งไม่ยอมรับการเป็นพลเมืองของสหรู้อเมริกาภายใต้การปกครองของจอร์ช วอชิงตัน เพราะต่างคิดเสมอว่าตนเป็นพลเมืองของรัฐเท่านั้น ต้องจัดวางรูปแบบของรัฐบาลและต้องรักษาศักดิ์ศรีตลอดจนสร้างความลัมพ์ทันอันดีกับประเทศ เทศทางยุโรป

1.1 จัดตั้งคณะรัฐมนตรี

จอร์ช วอชิงตันเพียงคนเดียวไม่สามารถบริหารประเทศได้ จำเป็นต้องเลือกคณะบุคคลและจัดตั้งหน่วยงานหลักเพื่อช่วยงานบริหารโดย จอร์ช วอชิงตันจะมีการประชุมกับคณะบุคคลดังกล่าวบ่อยครั้ง เพื่อปรึกษาหารือหาแนวทางแก้ไขปัญหาและสร้างสรรค์ พัฒนาประเทศ เพราะคณะบุคคลที่ จอร์ช วอชิงตันเลือกเพื่อช่วยงานบริหารนี้ได้รับการเห็นชอบจากวาร์ชสก้า เป็นผลทำให้เกิดคณะรัฐมนตรีและหน่วยงานหลัก 5 หน่วยงานในปี 1789 อันได้แก่

1. กระทรวงการต่างประเทศ (The Department of Foreign Affairs)

ภายหลังรัฐจัดกันในนาม The Department of State กำหนดให้ โรมัส เจพเพอร์ลัน เป็นรัฐมนตรี

2. กระทรวงกลาโหม (The War Department) ภายหลังรัฐจัดกันในนาม The Department of Defense กำหนดให้ เฮนรี น็อก (Henry Knox) เป็นรัฐมนตรี

3. กระทรวงการคลัง (The Treasury Department) กำหนดให้อเล็กซานเดอร์ แฮมิลตัน (Alexander Hamilton) เป็นรัฐมนตรี

4. อธิบดีกรมอัยการ (Attorney General) คือเอ็ดมันด์ แรนดอลฟ์ (Edmund Randolph)

5. อธิบดีกรมไปรษณีย์ (Postmaster General) คือชาเมล ออสกูด (Samuel Osgood)

1.2 กำหนดแก้ไขเพิ่มเติม 10 มาตราไว้ด้วยสิทธิเสรีภาพของคนอเมริกัน

เพราเวร์ชธรรมนูญปี 1787 ซึ่งประกอบด้วยกัน 7 มาตราไม่ได้ระบุในเรื่องของสิทธิเสรีภาพของคนอเมริกัน แต่เพราเวร์ชธรรมนูญมาตราที่ 5 กำหนดแนวทางการปรับปรุงแก้ไขในรูปของบทแก้ไขเพิ่มเติม (Amendment) เอาไว้ ดังนั้นในเรื่องสิทธิเสรีภาพของคนอเมริกันจึงเป็นเรื่องแรกที่คนอเมริกันเห็นความจำเป็นต้องนำไปเพิ่มไว้ในรัฐธรรมนูญ การดำเนินการเริ่มในต้นปี 1789 และในวันที่ 9 กันยายน 1789 สภាភູແທນรายภูරได้ทำการยอมรับในบทแก้ไขเพิ่มเติม 10 มาตราเกี่ยวกับเรื่องสิทธิเสรีภาพของคนอเมริกัน รัฐสภาก็ทำการยอมรับในวันที่ 25 กันยายน

1789 และสภากองรัฐที่การยอมรับเป็นเอกฉันท์เป็นผลสำเร็จ 10 มาตรายงานของบทแก้ไขเพิ่มเติมว่าด้วยสิทธิเสรีภาพของคนอเมริกันต่อท้าย 7 มาตรายของรัฐธรรมนูญ โดยมีผลบังคับใช้ในวันที่ 15 ธันวาคม 1791.

1.3 จัดવារะເບື້ອບັນດາລາກາຣານປີ 1789³

เพื่อการพิพากษาพิจารณาคดีให้เป็นไปอย่างยุติธรรม ตลอดจนเพื่อการตีความในกฎหมาย ของรัฐบาลกลางและรัฐบาลแห่งรัฐ รวมทั้งสนธิสัญญาที่เขียนขึ้นมาไว้ขัดต่อรัฐธรรมนูญรวมถึงเพื่อการรักษาดุลย์อำนาจ เป็นผลให้งานด้านตุลาการจำเป็นต้องจัดตั้งขึ้น โดยในวันที่ 24 กันยายน 1789 รัฐสภาผ่านกฎหมายตุลาการ (The Federal Judiciary Act 1789) กำหนดศาลสามระดับคือ ศาลสูงสุด เรียกศาลฎีกา (The Supreme Court) มี 1 แห่ง ประกอบด้วยประธานศาลฎีกา 1 คน และคณะผู้พิพากษา 5 คน ประธานศาลฎีกานั้นแรกคือ จอห์น เจย์ (John Jay) ศาลอุทธรณ์ (The Circuit Court) มี 3 แห่ง และศาลชั้นต้น (The District Court) มี 13 แห่ง

1.4 ກຳທັດເຮົາກົບກະຊື່ລິນຄ້າຂາເຂົ້າປີ 1789⁴

เพราะรัฐบาลกลางจำเป็นต้องมีเงินเพื่อใช้ในการบริหารประเทศที่ดำเนินการไปได้ด้วยดี ซึ่งจ่ายเป็นค่าเงินเดือนเจ้าหน้าที่ จัดหาสาธารณูปโภค เอื้ออำนวยความสุขแก่คนอเมริกัน เตรียมกองเรือรบ กองกำลังและอาวุธไว้ป้องกันประเทศ รวมทั้งจ่ายหนี้ลินค์แก่ประเทศเจ้าหนี้ทางยุโรป รัฐบาลกลางนำโดย จอร์ช วอชิงตันและอเล็กซานเดอร์ ชามิลตัน เห็นความจำเป็นต้องเรียกเก็บภาษี เพื่อให้รัฐบาลกลางมีรายได้ตามที่รัฐธรรมนูญปี 1787 กำหนดไว้ในทางบัญชีตั้งแต่วันที่ 4 กรกฎาคม 1789 รัฐสภาผ่านกฎหมายเรียกเก็บภาษีฉบับแรก (The First Revenue Tariff Bill 1789) กำหนดเรียกเก็บภาษีลินค์จากต่างประเทศที่นำเข้ามาจำหน่ายในสหรัฐอเมริกาในอัตรา 5 ถึง 15 เปอร์เซนต์ ขึ้นอยู่กับประเภทของลินค์ และกำหนดเรียกเก็บภาษีลินค์ด้วยเงินสด 10 เปอร์เซนต์สำหรับลินค์ที่พ่อค้าอเมริกันบรรทุกสินค้าโดยเรือเมริกัน ผลคือรัฐบาลกลางมีเงินใช้เพียงพอเพื่อการบริหารงานภายใต้ประเทศเท่านั้น

1.5 ກວຽກໍາໃຫ້ປັບຫາກາຣີເຈີນແລະ ໜີ້ລິນຂອງຢາມືລັດນັ້ນ

ภาวะหนี้สินในช่วงปี 1775 – 1788 ที่ จอร์ช วอชิงตัน และอเล็กซานเดอร์ ชามิลตัน

ในฐานะรัฐมนตรีกรุงเทพมหานครต้องรับรู้และหาแนวทางแก้ไขมีรวมทั้งสิ้นประมาณ \$81 ล้านจำนวน \$12 ล้านเป็นหนี้สินของชาติที่สภากาแฟทึ่วบอยู่ในประเทศ สเปน ในช่วงทำการค้าที่รัฐบาลแห่งรัฐบอยู่ในประเทศ เมริกันในช่วงภายใต้กฎหมายแห่งสภากาฟ์ 44 ล้านเป็นหนี้สินของชาติที่สภากาแฟทึ่วบอยู่ในประเทศ เมริกันในช่วงภายใต้กฎหมายแห่งสภากาฟ์ 25 ล้านเป็นหนี้สินที่รัฐบาลแห่งรัฐบอยู่ในประเทศ เมริกันในช่วงภายใต้กฎหมายแห่งสภากาฟ์ ทั้งนี้การคงเรียกเก็บเพียงภาษีสินค้าข้ามเข้ำมารัฐบาล เงินและหนี้สินโดยกำหนดเป้าหมายการดำเนินการ 4 ประการคือ

1. ต้องจ่ายหนี้สินของชาติที่รัฐบาลกลางโดยสภากาแฟทึ่วบอยู่ในต่างประเทศ และภายในประเทศไทย

2. รัฐบาลกลางต้องรับผิดชอบและจ่ายหนี้สินแทนรัฐบาลแห่งรัฐ

3. ต้องเพิ่มรายได้ของรัฐบาลโดยเพิ่มประเภทภาษี

4. ต้องจัดตั้งธนาคารชาติ

1. งานเรื่องการต้องจ่ายหนี้สินของชาติ (National Debt) ที่สภากาแฟทึ่วบอยู่ในต่างประเทศนั้นรวมแล้วเป็นจำนวนเงิน \$56 ล้าน ในวันที่ 14 มกราคม 1780 รัฐบาลตั้นเสนอต่อรัฐสภาว่าทุกบัญชีกระทรวงการคลังจะต้องแบ่งเงินส่วนหนึ่งที่ได้จากการเก็บภาษีนำเงินจำนวนนี้มาเพื่อการทยอยจ่ายหนี้สินของชาติ ผลคือเมื่อคนในเมริกันเห็นรัฐบาลกลางขาดใช้หนี้สินคนในเมริกันจะซื่นชามความชื่อสัตย์ของรัฐบาลกลาง ความศรัทธาของคนในเมริกันต่อรัฐบาลกลางจะมีเพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ สำหรับประเทศไทยเจ้าหนี้ทางบุญร่องใจหัวใจไว้วางใจในรัฐบาลแห่งรัฐอเมริกาเพิ่มมากกว่าอดีต ด้วยข้อเสนอตั้งกล่าว เป็นผลให้สามารถรักษาให้ความเห็นชอบเป็นเอกฉันท์ในการที่สหรัฐอเมริกาจะจ่ายหนี้สินคืนแก่ประเทศไทยเจ้าหนี้คือพระเจ้าเฟรเดอร์ิกแห่งสเปน เป็นจำนวนเงิน \$12 ล้าน แต่สามารถรักษาไม่ให้ความเห็นชอบเป็นเอกฉันท์ในการที่จะต้องจ่ายหนี้สินคืนแก่เจ้าหนี้ซึ่งเป็นคนในเมริกันในวงเงิน \$44 ล้าน

2. งานเรื่องการที่รัฐบาลกลางต้องรับผิดชอบและจ่ายหนี้สินแทนรัฐบาลแห่งรัฐ⁶

เป็นจำนวนเงินถึง \$25 ล้านนั้น รัฐบาลตั้นได้นำเสนอต่อรัฐสภาในวันที่ 14 มกราคม 1790 เช่นกัน สามารถรักษาจากทางด้านไม่ให้การสนับสนุน เพราะคิดว่าไม่เป็นการยุติธรรมสำหรับรัฐที่ปลดหนี้ต้องมีส่วนร่วมรับผิดชอบหนี้สินในรูปของการแบ่งรายได้ของรัฐส่วนหนึ่งมอบให้แก่รัฐบาลกลาง เพื่อจ่ายหนี้คืนให้แก่เจ้าหนี้ซึ่งเป็นคนในเมริกันแทนรัฐบาลแห่งรัฐที่เป็นลูกหนี้ มีการอภิปรายถกเถียง

ไม่ยอมรับในข้อเสนอี้ ระหว่างการต่อสู้เพียงพอดีกับรามัส เจพเพอร์สันกลับจากพรั่งเศส สามีลัตน์ ได้อธิบายเรื่องรัฐบาลต้องรับผิดชอบและจ่ายหนี้สินแทนรัฐบาลแห่งรัฐแก่เจพเพอร์สัน เจพเพอร์สัน ไม่สนใจนักในเรื่องรัฐบาลกลาง จะรับผิดชอบให้สินของรัฐ แต่เจพเพอร์สันกลับมาที่ความสนใจในเรื่องที่ตั้งการของ เมืองหลวงว่าควรอยู่ที่ใด เจพเพอร์สันและคนทางใต้ต้องการให้มีเมืองหลวงการอยู่ในดินแดนทางอยู่่านเดินทางได้ ขณะที่สามีลัตน์และคนทางเหนือต้องการให้มีเมืองหลวงการอยู่ในดินแดนทางเหนือที่ใกล้ชัยพัฒนาสมุทรแอลแลนติก เพื่อให้มีเมืองหลวงการได้ตั้งอยู่ในดินแดนทางใต้ เจพเพอร์สันรับปากกับสามีลัตน์ว่าจะให้การสนับสนุนเรื่องรัฐบาลกลางจะรับผิดชอบและจ่ายหนี้สินแทนรัฐบาลแห่งรัฐ โดยสามีลัตน์เองก็สัญญาว่าจะให้การสนับสนุนให้มีเมืองหลวงการจัดตั้งในดินแดนทางใต้ ผลคือรัฐสภาให้การยอมรับในเรื่องรัฐบาลกลางรับผิดชอบหนี้สินของรัฐ และรัฐสภาได้มติสร้าง เมืองหลวงการบนพื้นที่ 100 ตารางไมล์เพื่อตั้งวันออกของแม่น้ำโพโตเมค (Potomac River) พื้นที่นี้กับแมรีแลนด์ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของดินแดนทางใต้ แมรีแลนด์ยกพื้นที่ให้รัฐบาลกลาง รัฐสภาให้ก้อนหินไว้ เขตแห่งโอดัมเบีย (The District of Columbia) เมืองหลวงใหม่ที่สร้างขึ้นให้ชื่อว่าอชิงตัน (Washington) เพื่อเป็นเกียรติแก่จอร์ช วอชิงตัน รัฐบาลกลางข้ายกให้ทำการมาอชิงตันปี 1800

3. ในเรื่องต้องเพิ่มรายได้ของรัฐบาลกลาง โดยเพิ่มประเกตกาชีรายได้ สามีลัตน์ เห็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องดำเนินการหาเงินเพิ่มเพื่อจ่ายหนี้สินและสร้าง เมืองหลวงการโดยเรียกร้องให้รัฐสภาพออกกฎหมายเรียกเก็บภาษีสินค้าหลายชนิดที่ผลิตขึ้นเองภายในประเทศ (The Excise Tax) โดยสามีลัตน์ให้มากของการเรียกเก็บภาษีประเกที่ว่าญูโรบินอดิตันเนื้อ (The Excise Tax) โดยสามีลัตน์ให้มากของการเรียกเก็บภาษีประเกที่ว่าญูโรบินอดิตันเนื้อ ชavanaughนำผลิตผลเกษตรกรรมมาขายที่ตลาดในเมือง ชavanaughต้องให้ผลิตผลส่วนหนึ่งแก่เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบโดยตรง เจ้าหน้าที่จะนำผลิตผลที่ได้รับมาขายเปลี่ยนเป็นเงิน นำเงินจำนวนนี้มาเพื่อใช้บริหารท้องถิ่นหรือรัฐ จำกัดชี้แจงของสามีลัตน์เป็นผลให้สมาชิกรัฐสภาเห็นชอบเริ่มด้วยการผ่านกฎหมายเรียกเก็บภาษีเหล้า (The Excise Tax-Law Taxing Whiskey) คนอเมริกันที่ต้องจ่ายภาษีเหล้าคือเกษตรกรยากจนทางตะวันตก นอกจากสามีลัตน์มุ่งให้กฎหมายเก็บภาษีเหล้ามีผลบังคับใช้เพื่อเพิ่มรายได้แก่รัฐบาลกลางแล้ว สามีลัตน์ยังต้องการให้กฎหมายฉบับนี้มีผลให้เกษตรกรทางตะวันตกตระหนักถึงความเป็นคนอเมริกันภายนอกต่อการปกครองของจอร์ช วอชิงตันมิใช่คนในบังคับของอังกฤษ หรือสเปน เกษตรกรชาวตะวันตกนั้นยอมปลูกข้าวและข้าวโพด และนำผลิตผล

ตั้งกล่าวมาหนักทำเป็นเหล้านำสักกิ้งไม้บรรทุกหลังม้าหรือลาหรือไส้เกวียนนำเข้ามาขายในเมือง เพราะเหล้ามีน้ำหนักเบาและมีราคาดีกว่าการนำเป็นข้าวหรือข้าวโพดมาขายเกษตรกรจะวันตกไม่พอใจที่ถูกเรียกเก็บภาษีเหล้าและปฏิเสธการจ่ายภาษีเหล้าแก่เจ้าหน้าที่ของชั้นสั้นถึงเกษตรกรทางตะวันตกว่ารัฐสภាដ้านกฎหมายเก็บภาษีเหล้า เกษตรกรทางตะวันตกต้องปฏิบัติตามถ้าเกษตรกรทางตะวันตกไม่ชอบด้านกฎหมายนี้ก็ให้ส่งตัวแทนสู่รัฐสภาเพื่อแก้ไขกฎหมายตามกระบวนการ การประชุมชาติฯ โดยที่ถูกต้อง เกษตรกรทางตะวันตกคงให้การเพิกเฉยต่อสาส์นของวอชิงตัน ความวุ่นวายมีขึ้นในปี 1794 โดยเกษตรกรทางตะวันตกหลายร้อยคนได้รวมตัวกันและปฏิเสธการอยู่ภายใต้การปกครองของจอร์ช วอชิงตัน พร้อมทั้งส่งสาส์นถึงรัฐสภาปฏิเสธการจ่ายภาษีเหล้าแก่รัฐบาลกลาง เหตุการณ์ครั้งนี้เรียกสนธิเหล้า (The Whiskey Rebellion 1794) นับเป็นการท้าทายครั้งแรกที่เกษตรกรทางตะวันตกจะทำการต่อต้านรัฐบาลเอมริกัน จอร์ช วอชิงตันไม่รื่อ เพราะตระหนักดีว่ารัฐบาลกลางมีอำนาจในการบังคับใช้กฎหมายมีผลบังคับใช้ จดจัดส่งทหาร 15,000 คน นำโดยแฮร์รี ลี (Harry Lee) มุ่งปราบปรามสนธิเหล้า ในเดือนพฤษภาคม 1795 เมื่อกองทหารมาถึงบริเวณเพนซิลเวเนียด้วยวันตก กลุ่มผู้ต่อต้านรัฐบาลได้สลายตัวและเกษตรกรทางตะวันตกให้การยอมรับในการจ่ายภาษีเหล้าแก่รัฐบาลกลาง การปราบปรามสนธิเหล้า 1794 เป็นการพิสูจน์ถึงความสามารถของรัฐบาลกลางในการใช้อำนาจเพื่อใช้กฎหมายมีผลในทางปฏิบัติ แต่เกษตรกรทางตะวันตกไม่เคยลืมเหตุการณ์สนธิเหล้าปี 1794 ทั้งได้ดำเนินอาลีกชานเดอร์ ฮามิลตัน ว่าเป็นเหตุแห่งบัญญา และเกษตรกรทางตะวันตกได้หันมาให้การสนับสนุนโรบมัส เจฟเฟอร์สันในเวลาต่อมา

นอกจากการเพิ่มรายได้ให้รัฐบาลกลางด้วยการกำหนดภาษีเหล้าแล้ว รัฐพยายามได้ออกกฎหมายเพิ่มอัตราภาษีสินค้าเข้ามุ่งเพื่อเพิ่มรายได้ให้รัฐบาลกลางและให้การคุ้มครองการดำเนินธุรกิจอุตสาหกรรมและเกษตรกรรมในเอมริกา (The Protection Tariff Act 1791) กฎหมายปี 1791 กำหนดเรียกเก็บภาษีสินค้าเข้ามาอัตราสูง สำหรับผลิตผลอุตสาหกรรม และผลิตผลเกษตรกรรมที่นำเข้าสู่รัฐเอมริกาที่เป็นประเภทเดียวกันกับที่มีการผลิต ได้รับการสนับสนุน หรือรับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลกลาง

4. ต้องจัดตั้งธนาคารชาติ⁸ ในวันที่ 14 ธันวาคม 1790 ฮามิลตันเสนอให้มีการจัดตั้งธนาคารชาติต่อสภานิติบัญญัติ โดยธนาคารชาตินี้จะมีชื่อย่าง เป็นทางการว่าธนาคารแห่ง

สหรัฐอเมริกา (Bank of the United States) สำนักงานใหญ่ของธนาคารชาติอยู่ที่เมืองพิลาเดลพีย์ (เมืองพิลาเดลพีย์ถูกกำหนดให้เป็นเมืองหลวงแห่งที่ส่องของสหรัฐอเมริกากลายได้รัฐธรรมนูญ ปี 1787 ในเดือนพฤษจิกายน 1790) สาขาของธนาคารชาติมี 8 สาขา กำหนดจัดตั้งขึ้นย่างการค้าสำคัญ ๆ ธนาคารชาติจะเริ่มด้วยเงินทุน \$10 ล้าน การระดมเงินทุนทำโดยจัดจำหน่ายหุ้น ราคาหุ้นละ \$400 รัฐบาลก็อหุ้น 1 ใน 5 ของเงินทุนเท่ากับ 5,000 หุ้น คิดเป็นเงิน \$2 ล้าน ประชาชนมีล้วนร่วมก่อหุ้น 4 ใน 5 ของเงินทุน เท่ากับ 2,000 หุ้น คิดเป็นเงิน \$8 ล้าน ประวัติชนที่จะได้รับจากการจัดตั้งธนาคารชาติคือ ธนาคารชาติและสาขาจะให้บริการแก่คนอเมริกันทุกคน รวมทั้งของรัฐบาลกลางและรัฐบาลแห่งรัฐ ดำเนินการรับฝากเงินและเก็บรักษาเงินไว้ในที่ปลอดภัย เป็นแหล่งรวมเงินทุนใหญ่ที่กรุงรัฐบาลกลางหรือรัฐบาลแห่งรัฐหรือเอกชนต้องการกู้ยืม ค่าของเงินจะถูกปรับและรักษาไว้ให้มีมาตรฐานเดียวกันเป็นที่ยอมรับเป็นตัวกลางใช้ได้ทั่วประเทศ และการจัดตั้งธนาคารชาตินี้จะมีล้วนช่วยทำให้รัฐบาลกลางมีประสิทธิภาพในการจัดระเบียบการเงินภายในประเทศอันจะเป็นการเพิ่มความภาคภูมิใจที่คนไทยมีต่อรัฐบาลกลาง

การจัดตั้งธนาคารชาติของสยามลัตนได้รับการคัดค้านจากคนทางใต้ เพราะคนทางใต้ไม่พอใจในแนวความคิดของสยามลัตนในเรื่องรัฐบาลกลางต้องรับผิดชอบในหนี้สินของชาติและหนี้สินของรัฐบาลแห่งรัฐ เกษตรกรทางตะวันตกเป็นคนอเมริกันอีกกลุ่มหนึ่งที่คัดค้านการจัดตั้งธนาคารชาติ เพราะไม่พอใจที่สยามลัตนเสนอให้มีการเรียกเก็บภาษีเหล้า คนทางใต้และเกษตรกรทางตะวันตกได้รวมตัวกันมาทำการสนับสนุนแก่โจมัส เจฟเฟอร์สันที่แสดงตนเด่นชัดในสภาผู้แทนราษฎรว่าต่อต้านการจัดตั้งธนาคารชาติ โดยโจมัส เจฟเฟอร์สันให้เหตุผลว่า การจัดตั้งธนาคารชาติมีล้วนเอื้ออำนวยให้ผู้ซึ่งคั่งคั่งและพ่อค้าทางเหนือและทางตะวันออกก้าวขึ้นมีบทบาทเพิ่มมากขึ้นทางการเงินและการเมืองนอกเหนือจากการเมืองบทบาทเดิมอยู่แล้วทางลัทธิและเศรษฐกิจการค้า ประการที่สองคือธนาคารเอกชนเสียประโยชน์ทั้งด้านเงินฝากและดอกเบี้ยที่เคยได้รับ ประการที่สามคืออำนาจของรัฐบาลแห่งรัฐจะลดลง เพราะรัฐบาลกลางเข้าควบคุมการเงินของประเทศไทย ประการสุดท้ายคือรัฐบาลใช้อำนาจเจกินขอบเขตแห่งรัฐธรรมนูญปี 1787 เพราะไม่มีมาตรฐานกำหนดให้รัฐบาลจัดตั้งธนาคารชาติ ด้วยเหตุผลต่อต้านประการสุดท้ายของเจฟเฟอร์สันนี้ สiamลัตนได้ชี้แจ้งเพิ่มเติมว่า การจัดตั้งธนาคารชาติเป็นความจำเป็นที่สหรัฐอเมริกาต้องทำ เพราะถึงเวลาแล้วที่ต้องจัดระเบียบการเงินและออมเงินทุนภายในประเทศไทย ต้องแสดงความมีประสิทธิภาพของรัฐบาลกลางอันจะเป็น

ทางทำให้ครั้งแรกของประชาชนที่มีต่อรัฐบาลกลาง เพิ่มมากกว่าเดิม และแม้นไม่มีมาตรการใดในรัฐธรรมนูญปี 1787 กำหนดเด่นชัดให้รัฐสภาจัดตั้งธนาคารชาติ แต่เพื่อการจัดระเบียบการเงิน และออมเงินทุนภายใต้ประเทศให้เหมาะสมสมกับภาวะการของประเทศที่เป็นอยู่ เท็นควรที่นำมาตราที่ห้า กำหนดกระบวนการแก้ไขเพิ่มเติม (Methods of Amendment) มาปรับใช้เพื่อการจัดตั้งธนาคารชาติ ที่ประชุมให้การยอมรับในคำชี้แจงของขามิลตัน กฎหมายธนาคารชาติ (The Banking Act 1791) ถูกร่างขึ้น วอชิงตันลงนามในวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 1791 กำหนดการดำเนินการ 20 ปี ธนาคารชาติเปิดดำเนินการอย่างเป็นทางการในวันที่ 12 ธันวาคม 1791 แผนการแก้ไขบัญหาการเงินและหนี้สินของขามิลตันบรรลุเป้าหมายในการดำเนินการทั้งหมดในปี 1791 รัฐบาลกลางมีความมั่นคงและจัดเป็นรายได้ส่วนหนึ่ง เพื่อชดเชยหนี้สินของชาติ และหนี้สินของรัฐบาลแห่งรัฐ คงจะเนริกันส่วนใหญ่ครั้งแรกในการดำเนินงานของรัฐบาลกลางและธนาคารชาติ ดำเนินกิจการด้วยดีมีเงินออมเพิ่มมากขึ้น

1.6 การกำหนดค่าของเงิน

ธนาคารชาติของสหรัฐอเมริกาซึ่งเริ่มจัดตั้งขึ้นในปี 1791 รับผิดชอบจัดระเบียบการเงินของประเทศ บัญหาที่ธนาคารชาติต้องเร่งดำเนินการแก้ไข ต่อไปคือบัญหาเงินตราต่างประเทศที่นำเข้าใช้ในสหรัฐอเมริกา จัดจำแนกออกได้เป็นสองประการคือ เงินตราต่างประเทศสกุลเดียว กันมีค่าไม่เท่ากัน และ เงินตราต่างประเทศมักถูกปลอมแปลงหรือน้ำหนักของ เหรียญขาดหายไป

ในเรื่อง เงินตราต่างประเทศสกุลเดียว กันมีค่าไม่เท่ากันนั้น เป็นบัญหาที่พอดีกับเนริกัน ต้องเผชิญตลอดเวลา เมื่อทำการค้ากับกลุ่มประเทศทางยุโรป เช่น อังกฤษ ฝรั่งเศส และสเปน เพราะ เงินหรือเงินต่างประเทศนี้ พอดีกับเนริกันเป็นผู้กำหนดค่าแลกต่างกันออกตาม โดยพอดีต่างประเทศเจ้าของ เหรียญที่การยอมรับเป็นไปตามที่พอดีกับเนริกันกำหนด สำหรับในเรื่อง เงินตราต่างประเทศกุญแจลอนนั้นพบบ่อย โดย เหรียญดังกล่าวจะทำด้วยตะกั่ว และฉบับด้วยทองคำหรือโลหะ เงินภายนอก ขณะเดียวกัน เพราะ เงินตราต่างประเทศทำด้วยทองคำหรือโลหะ เงิน จึงมักถูกตัดทำให้น้ำหนักของ เหรียญขาดหายไป ค่าของ เหรียญไม่ครบตามกำหนดไว้

ในการแก้ไขเรื่อง เงินตราต่างประเทศสกุลเดียว กันมีค่าไม่เท่ากันนั้น รัฐบาลของวอชิงตันแก้ไขโดยกำหนดระบบเงินตราใหม่ด้วย เงินดอลลาร์ เป็นหน่วยหลักของค่าเงิน โดยยึดระบบหน่วย (decimal system) เทียบค่าเท่ากันสิบ คือ

10 टूरु (cents) = 1 रुपये (dime)

10 泰銅 = 1 долลาร์ (dollar)

สำหรับการแก้ไขบัญหาเรื่องญบลอมหรือ เหรียญถูกตัด รัฐบาลของวากซิงตันแก้ไขโดยในปี 1792 จัดตั้งโรงกระมาป์ (Mint) ที่ฟิลาเดลเฟีย รับผิดชอบออกเงินเหรียญใช้เป็นวัสดุจัดการเงินของสหรัฐอเมริกา

1.7 การเกิดพระราชการเมืองในปี 1792¹⁰

พระทอมัส เจฟเฟอร์สันไม่พอใจในการจัดตั้งธนาคารชาติของสามีลัตน์ มีผลทำให้เกิดความรู้สึกที่เลวร้ายระหว่าง เจฟเฟอร์สันและสามีลัตน์ ซึ่งนับวันที่เพิ่มมากขึ้น จากความบาดหนางใจระหว่างกันนี้ ได้พัฒนาเกิดเป็นพ्रศกการเมือง ซึ่งมีอุดมการทางการเมืองแตกด้วยกัน

คนไทยรักกันเท่าที่การยอมรับงานแนวความคิดของไฮมิลตันจัดตั้งพระครการเมืองภายใต้ชื่อว่าพรรค เพเดอรัลลิส (The Federalist Party) สมาชิกส่วนใหญ่ของพรรคเป็นพ่อค้า ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม และพนักงาน ซึ่งล้วนมีฐานะมั่นคงทางสังคม และเศรษฐกิจ สมาชิกของพรรคนี้จะเรียกตนเองว่า เพเดอรัลลิส (Federalists) นโยบายของพรรค คือ สันสนานรัฐธรรมนูญปี 1787 ซึ่งชอบการมีรัฐบาลกลางที่เข้มแข็งมีประสิทธิภาพในการบริหารประเทศ อุตสาหกรรมและการค้าคืออาชีพหลัก ลนบสนับสนุนการจัดตั้งธนาคารชาติ ผู้บริหารประเทศต้องมีคุณสมบัติคือมีการศึกษาดี ตระกลดี และมั่นคง

คนอเมริกันที่ทำการยอมรับในแนวความคิดของ เจฟเฟอร์สัน จัดตั้งพรรครกรเนื่องจาก
ภัยได้ชี้อว่า พรรครเดโมเคนติก รีพับลิกัน (The Democratic Republican Party) สมาชิก
ส่วนใหญ่ของพรรครเป็นเกษตรกรหรือสามัญชนในดินแดนทางใต้และตะวันตกซึ่งยากจน หรือเริ่ม
สร้างฐานะ และ เป็นกลุ่มต่อต้านรัฐธรรมนูญ (Anti Federalists) สมาชิกของพรรคล้วนจะ
เรียกตนเองว่า เดโมเคนติก รีพับลิกัน (Democratic Republicans) หรือรีพับลิกัน
(Republicans) นโยบายของพรรคร คือสนับสนุนให้รัฐบาลแห่งรัฐมีอำนาจมากกว่ารัฐบาลกลาง
เกษตรกรรมคืออาชีพหลักและต้องการให้รัฐบาลกลางให้ความสนใจช่วยเหลือ ไม่สนับสนุนการจัด
ตั้งธนาคารชาติ และต้องการมีส่วนร่วมในการบริหารประเทศ

ตัวเป็นครั้งแรกในวงการเมืองอเมริกัน ไม่มีพรรคใดส่งผู้ลงรับเลือกงานตำแหน่งประธานาธิบดี คงยกให้ตำแหน่งประธานาธิบดีเป็นของจอร์ช วอชิงตัน ซึ่งจัดตั้งเองก็ไม่ได้สังกัดพรรคใดทั้งสิ้น ทั้งสองพรรคร่วมแข่งขันกันในตำแหน่งรองประธานาธิบดี โดยพรรครีพับลิกันส่งจอห์น อาร์ดมัส และพรรคเดโมแครติก รีพับลิกันส่งอะรอน เบอร์ (Aaron Burr) ผลการนับคะแนนของคู่ผู้เลือกประธานาธิบดีปรากฏว่าจอร์ช วอชิงตันคงได้รับเลือกเป็นประธานาธิบดีสมัยที่สอง และจอห์น อาร์ดมัส ได้รับเลือกเป็นรองประธานาธิบดีสมัยที่สอง เช่นกัน

จากการเกิดพรรคการเมืองสองพรรคนี้ 1792 สร้างความไม่สบายนิ่งก่ออชิงตัน เพราะว่าอชิงตันไม่ต้องการเห็นการแตกแยกทางการเมืองของชนสองกลุ่มนี้มีอุดมการทางการเมืองต่างกัน ตลอดจนคิดໄกળไปว่าพรรคร่วมกัน เมื่อจะมีส่วนในการทำลายชาติ ซึ่งโดยแท้จริงแล้วการเกิดพรรคร่วมกันเป็นสิ่งดี เพราะต่างพรรคนี้ได้มีโอกาสตรวจสอบกัน พรรคร่วมกันเป็นโอกาสให้คนอเมริกันได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น ได้ร่วมกิจกรรม และมีประสบการณ์ทางการเมือง

การบริหารประเทศฯในสมัยที่สอง (1793-1797) ของจอร์ช วอชิงตัน เดิมไปด้วยปัญหา เริ่มด้วยเจพเพอร์สันไม่อาจอยู่ร่วมรัฐบาลกับอชิงตันได้ เพราะไม่พอใจในขามิลตัน ในปี 1793 เจพเพอร์สัน ลาออกจากภาระเป็นรัฐมนตรีกระทรวงการต่างประเทศ วอชิงตันเลือกเอ็ดมัน แรนดอลฟ์ เข้ามาดำรงตำแหน่งแทน บัญชาที่สองคือ บัญชาบูเนลลีย์ 1794 ตั้งใจกล่าวไปแล้วในเรื่องการเพิ่มประทับภาษีรายได้เพื่อเพิ่มรายได้แก่รัฐบาลกลางตามแผนการขั้นที่สามของขามิลตัน บัญชาที่สามคือบัญชาดินแดนตะวันตกซึ่งจะตั้งล่าวต่อไป และบัญชาสุดท้ายเป็นบัญชาใหญ่คือ บัญชาต่างประเทศ .

1.8 การจัดการคืนແคนตะวันตก

ดินແคนตะวันตกเป็นงานที่รัฐบาลวอชิงตันต้องเร่งดำเนินการเช่นกัน โดยต้องมุ่งเน้นการดำเนินการสองประการคือจัดสรรที่ดินตลอดจนให้การปกป้องคุ้มครองดูแลคนในดินແคนตะวันตก และปรับปรานอินเดียน

การจัดสรรที่ดินและปกป้องคุ้มครองดูแลคนในดินແคนตะวันตก¹¹ เป็นที่ทราบดีแล้วว่า ดินແคนตะวันตกนี้เป็นดินແคนที่มีเทือกเขาแอบนาเลเซียนหางวังกัน และห่างไกลจากสายตาของรัฐบาลที่พิลาเดลเฟีย แต่รัฐบาลกลางมิได้เพิกเฉย คงพยายามให้การปกป้องคุ้มครองดูแลเป็นอย่างดี ด้วยการจัดสรรที่ดิน จัดส่งเจ้าหน้าที่และกองทหารเข้าประจำการ และสนับสนุนให้มีการ

จัดตั้งรัฐบาลแห่งรัฐขึ้นใหม่ในคืนแคนดะวันตก โดยในเดือนพฤษภาคม 1796 รัฐสภากอกรกฏหมายที่ดินปี 1785 จัดที่ดินเป็นพื้นที่ๆ เหลี่ยมจัตุรัสกว้างยาวด้านละ 6 ไมล์ รวมพื้นที่ 36 ตารางไมล์ หรือ 1 ทาวน์ชิป (Township) 1 ตารางไมล์เรียกเชคชัน มีพื้นที่ 640 เอเคอร์ ในกฎหมายที่ดินปี 1796 กำหนดขยายที่ดินต่อสู่ราคา เอเคอร์ละ \$2 ผู้ซื้อจ่ายค่าที่ดินครึ่งหนึ่งก่อนเข้าอาศัย เงินค่าที่ดินอีกครึ่งหนึ่งผ่อนชำระภายในหนึ่งปี รัฐเกิดใหม่ในสมัยอาชิงตั้งมี 3 รัฐ คือ เวอร์蒙ต์ (Vermont) เข้ารวมกับสหภาพเป็นรัฐที่ 14 ในวันที่ 4 มีนาคม 1791 ในกลุ่มรัฐเสรี (Free State) เ肯ทักกี้ (Kentucky) เป็นคืนแคนดะวันตกของเวอร์จิเนีย นับเป็นรัฐแรกในคืนแคนดะวันตกของเทือกเขาแอปพาเลเชียน ที่เข้ารวมกับสหภาพเป็นรัฐที่ 15 ในวันที่ 1 มิถุนายน 1792 ในกลุ่มรัฐมีทาส (Slave State) และเทนเนสซี (Tennessee) เป็นคืนแคนดะวันตกของคาร์โรไลนาเหนือเข้ารวมกับสหภาพเป็นรัฐที่ 16 ในวันที่ 1 มิถุนายน 1796 ในกลุ่มรัฐมีทาส

การปรามปรามอินเดียน¹² สาเหตุเพาะคนอเมริกันพากันหลังทางเข้าสู่ดินแดนตะวันตกโดยอย่างยิ่งบริเวณตะวันตกเฉียงเหนือแฉบทบุบเขาโอไฮโอ ทำให้อินเดียนในบริเวณดังกล่าวไม่มีพอยใจและรับการช่วยเหลือด้านอาชญากรรมตลอดจนเสบียงจากอังกฤษฯ แคนาดา ปฏิบัติการต่อต้านขบไล่ผู้อพยพอเมริกันออกจากดินแคนดะวันตกด้วยการเข้าโจมตีทำร้ายร่างกายและทรัพย์สิน ปี 1792 วอชิงตันกำหนดให้นายพลเวย์ (Anthony Wayne) นำกองกำลังทหารเข้าปรามปรามอินเดียน ขณะเดียวกันรัฐสภาก็ได้ออกกฎหมายปี 1792 (The Militia Act 1792) กำหนดให้ชายล้วนในดินแคนดะวันตกเฉียงเหนืออายุระหว่าง 18-45 ปีมีการใช้อาวุธ และมีอาชญากรรมครอบครองได้ เพื่อใช้ป้องกันตนเองและครอบครัว การปรามปรามอินเดียนครั้งสำคัญของนายพลเวย์ คือการประทับที่ฟอลล์ทิมเบอร์ (Fallen Timbers) ในปี 1795 นายพลเวย์ รุกໄล้ออินเดียนจนพ่ายแพ้ พระบราชัยเป็นผลให้อินเดียน 12 เผ่าในคืนแคนดะวันตกเฉียงเหนือแฉบทบุบเขาโอไฮโอ ยอมลงนามในสนธิสัญญารีวิล (The Treaty of Greenville 1795) ในวันที่ 3 สิงหาคม 1795 โดยอินเดียนให้สัญญาว่าจะไม่เข้าโจมตีหรือลองทำร้ายชาวอเมริกันในคืนแคนดะวันตกเฉียง เหนือ พร้อมทั้งยกพื้นที่ดังกล่าวให้อยู่ภายใต้การดูแลของรัฐบาลกลางของวอชิงตัน จากการพิชิตอินเดียนได้สำเร็จของนายพลเวย์ ทำให้คืนแคนดะวันตกเฉียง เหนือ แฉบทบุบเขาโอไฮโอสงบและปลอดภัย นับเป็นการพิสูจน์ความสามารถของรัฐบาลกลาง และคนอเมริกันเพิ่มความศรัทธาในรัฐบาลกลางมากขึ้นเป็นลำดับ

1.9 เกิดอุตสาหกรรมทอผ้าในสหรัฐอเมริกาในปี 1790

เป็นที่ทราบกันดีแล้วว่าในสมัยอาณานิคม อาณานิคมล้วนทางตอนใต้เริ่มการปลูกฝ้ายพร้อม ๆ กับการก่อตั้ง เมือง จมส์ทาร์น์ในเวอร์จิเนีย ฝ้ายล้วนๆ ทำกันนำเข้าขายยังอังกฤษ แต่ผลิตผลฝ้ายไม่ได้สร้างความมั่งคั่งมากนักแก้อังกฤษ และผู้ผลิตชาวอาณานิคม เพราะเป็นการยากลำบากและล่าช้ามากในการแยกบุยฝ้ายออกจากเมล็ดฝ้าย และต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงมากในการทอผ้าจากฝ้าย ปัญหาที่ส่องนี้หมดไป เริ่มตัวในปี 1785 นักประดิษฐ์ชาวอังกฤษชื่อ เอ็ดมัน คาท赖ท (Edmund Cartwright 1743-1823) คิดเครื่องทอผ้าได้ ทำให้การทอผ้าฝ้ายง่ายขึ้น ในปี 1790 ชาเมล สลาเตอร์ (Samuel Slater)¹³ เด็กหนุ่มคนงานในโรงงานทอผ้าชาวอังกฤษ อพยพมาอเมริกาในปี 1789 เมื่อเข้าตั้งมั่นที่เมืองพอตติค็อก (Pawtucket) ในรัฐโรลแลนด์ ได้รับการสนับสนุนด้านการเงินจากนายทุนอเมริกันชื่อ โมเสส บราน์ (Moses Brown) ให้ด้วยแรงงานทอผ้า โดยใช้พลังงานน้ำ เป็นแรงในการหมุนเครื่องจักรทอผ้า อันเป็นการเปิดอุตสาหกรรมทอผ้าฝ้ายในสหรัฐอเมริกา เพราะความสามารถทำให้สลาเตอร์ได้รับสมญานามว่าบิดาแห่งระบบอุตสาหกรรมอเมริกัน (The Father of the American Factory System) และในปี 1793 นักประดิษฐ์อเมริกันชาวคอนเนกติคัต ชื่ออีล ไวท์นี (Eli Whitney 1765-1825) คิดเครื่องจักรแยกเมล็ดฝ้ายออกจากบุยฝ้ายได้สำเร็จ (Cotton Engine or Gin) เครื่องทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เร็วและมีผลทำให้ฝ้ายเป็นผลิตภัณฑ์ที่ทำรายได้ให้แก่เกษตรกรอเมริกัน (Cotton is king) ทำสืบท่อแรงงานหลักที่ใช้ในการทำเกษตรกรรมฝ้ายเป็นแปลงขนาดใหญ่ (Plantation) ในดินแดนทางใต้ ยิ่งผลิตผลฝ้ายเพิ่มมากเท่านั้น อุตสาหกรรมทอผ้าฝ้ายมากขึ้นท่าได้ ทำสัมภาระยมรับเป็นสถาบันหลักสถาบันหนึ่งของเขตเกษตรกรรมทางใต้

1.10 ถนนสายแรกสร้างด้วยเงินลงทุนของเอกชน (1792-1794)

เมื่อผู้ตั้งมั่นพากแกรกมาร์เคนน์ พบร่วมมีทางเล็ก ๆ นำสู่ป่า 2-3 สาย ทางนี้เป็นทางเดินของลัตว์หรือไม้กี้ เป็นทางที่อันเดินทำวัวเพื่อเข้าสู่ป่า ทางเหล่านี้สั้นและมักสิ้นสุดบริเวณเชิงเขาหรือแนวป่าทึบ ผู้ตั้งมั่นเจ้า เป็นต้องสร้างถนนขึ้น เริ่มด้วยทำทางเดินผ่านป่า ต่อมาย้ายทางเดินให้กว้างขึ้น เพื่อให้ม้าหรือพาหนะสองล้อผ่านได้ ต่อมามีม้าหนะสี่ล้อ เช่นเกวียนหรือรถม้าจึงจำเป็นต้องตัดต้นไม้ข้างทางลง เพื่อให้สองข้างทางเรียบและกว้างขึ้น จากการเพิ่มมากขึ้น

ของเกวียนและรถม้าทำให้ถนนทรุด เป็นร่องลึกเป็นอันตรายต่อการเดินทาง การซ่อมแซมทำโดยนำก้อนหิน หรือไม้ หรือกรวดมาลงร่อง ถนนกากับสุดที่แม่น้ำ ผู้อพยพสูตร่วมคิดต้องต่อแพชุ่ง เป็นส่วนขามถ้าแม่น้ำบริเวณนั้นเป็นส่วนแคบ แต่ถ้าเป็นแม่น้ำบริเวณกว้างมากจะมีคนรับจ้างพายเรือข้ามฟากพร้อมผู้อพยพ พาหนะ และลั่งของ ซึ่งจะเห็นได้ว่าการเดินทางสู่ตะวันตกเป็นไปอย่างยากลำบากลื้นเบื่องเงินและเวลา ก่อนการส่งครามปฏิวัติ รถม้าโดยสาร (stage coaches) เป็นที่นิยมใช้ เพราะมีขนาดใหญ่ บรรทุกของได้หนัก ๆ มีม้าเที่ยมลากพร้อมกันสี่ตัว ผู้โดยสารนั่งได้ถึง 8-10 คน รถม้าโดยสารจำเป็นต้องวิ่งบนถนนเรียบ เพราะหากวิ่งบนถนนรุ่งเรืองจะชำรุดเสียหายได้ง่าย เพราะรถม้าโดยสารเป็นที่นิยมมากและแผ่นดินเที่ยวที่ออกเดินทาง เพื่อประโยชน์ในการค้าคมและเป็นอุปกรณ์ที่ทำรายได้ตั้งแต่แรกหนึ่ง นักธุรกิจทางตะวันออกได้รวมตัวกันก่อตั้งบริษัทเอกชนร่วมทุนสร้างถนนประเกทเรียกเก็บค่าผ่านทาง (Toll Road) ถนนถูกสร้างอย่างดี ด้วยหุดติดต่อกันตลอด เอาหินก้อนเทเป็นฐานเบื้องล่างของถนน ผิวน้ำหินก้อนเล็ก ๆ หรือกรวด เพื่อไม่ให้น้ำซึม วิธีสร้างถนนนี้คิดขึ้นโดย จอห์น เมคอดัม (John Mc Adam) เรียกถนนที่สร้างแบบนี้ว่า ถนนเมคอดัม (Macadam Road)¹⁴ ทุก 2-3 ไมล์ของถนนเรียกเก็บค่าผ่านทางโดยจะมีเครื่องกันพร้อมคนเก็บเงิน ด่าน (gate) เป็นรา้มีกันขวางถนนยึดติดกับหลังคาเรือน เสาไม้ (bar) รวมเรียกว่าเครื่องกัน (pike) คนเก็บเงินจะเปิดเครื่องกันภายหลังผู้ใช้ถนนจ่ายค่าผ่านทาง ตั้งนั้นถนนประเกทเรียกเก็บค่าผ่านทางนี้มักถูกเรียกว่า "Pike or Turnpike" เพื่อผลประโยชน์ด้านคมนาคมและเศรษฐกิจ ถนนประเกทเรียกเก็บค่าผ่านทางที่สร้างด้วยเงินทุนเอกชน สายแรกเริ่มสร้างขึ้นในปี 1792 ในเพนซิลเวเนีย เชื่อมระหว่างเมืองฟิลาเดลเฟีย กับเมืองแลนกัสเตอร์ (Philadelphia-Lancaster) ระยะทางยาว 62 ไมล์ หรือประมาณ 100 กิโลเมตร ใช้เงินในการสร้าง \$ 465,000 เรียกชื่อว่าสายแอลคาสเตอร์ (The Lancaster Pike or Lancaster Turnpike) เปิดใช้ในปี 1794¹⁵

ถนนที่สร้างจากตะวันออกมุ่งสู่ตะวันตกภายหลังสายแอลคาสเตอร์ ที่เด่นมีอีก 2 สายคือ ทางเหนือสายเจนเซ (Genesee Road) เชื่อมอลบานีกับบัฟฟาราโนนิว约ร์ค ทางใต้สายน้ำลเดอร์เนส (Wilderness Road) เชื่อมริชอนด์ในเวอร์จิเนียกับหลุยส์วิลล์ในเคนทัค基¹⁶ สรุปได้ว่าปัญหาภัยในประเทศส่วนใหญ่ใน จورช วอชิงตันและคณะผู้บริหารประเทศสามารถดำเนินการแก้ไขได้เป็นส่วนใหญ่ การพัฒนาปรับเปลี่ยนเป็นลำดับ ทั้งนี้บัญชา率หัวใจ

สหรัฐอเมริกากับต่างประเทศเป็นปัญหาหนักที่รัฐบาลภายใต้การนำของจอร์จ วอชิงตันรู้สึกยากลำบากในการแก้ไข

เป็นที่ทราบกันดีแล้วว่าในสมัยที่เป็นอาณิคมอังกฤษนั้น ชาวอาณิคมใน 13 อาณาจิคามไม่ต้องอยู่กับงานด้านการต่างประเทศ เทศพราราชรัฐบาลอังกฤษเป็นผู้ดำเนินการเอง แต่เมื่อชาวนิคมาเริ่มตั้งตระหง่านในด้านการต่างประเทศ เศรษฐกิจทางการค้าเริ่มต้นขึ้น ทำให้เกิดความตึงเครียดทางการค้าและเศรษฐกิจ จนกระทั่งในปี 1776 เกิดประตามาตย์ของสหรัฐอเมริกา คือ เมริกาเริ่มดำเนินการด้านการต่างประเทศเองแต่นั้นมา โดยในช่วงสงครามปฏิวัติ ผลงานด้านการต่างประเทศที่สำคัญเริ่มด้วย บนจานวน ไฟร์ฟลิน เป็นผู้นำในการทำสนธิสัญญา กับฝรั่งเศสในปี 1778 กำหนดสาระสำคัญคือ สหรัฐอเมริกาและฝรั่งเศสจะ เป็นมิตรที่ดีต่อกัน โดยฝรั่งเศสจะร่วมเป็นพันธมิตรกับสหรัฐอเมริกา ทำสงครามกับอังกฤษจนกว่าสหรัฐอเมริกาจะชนะ ในปี 1783 ภายหลังสิ้นสงครามปฏิวัติ (1775-1781) สหรัฐอเมริกาชนะอังกฤษเป็นผลให้สหรัฐอเมริกาและอังกฤษต้องลงนามร่วมกันว่า ด้วยอังกฤษยอมรับความเป็นประเทศสหรัฐอเมริกา สนธิสัญญาทั้งสองฉบับนี้เริ่มเป็นบ่อ เกิดแห่งปัญหา คือชาติผู้นำทางยุโรป ได้แก่อังกฤษ สเปน และฝรั่งเศส ต่างให้การยอมรับนานาประเทศของสหรัฐอเมริกา แต่ไม่ให้ความเคารพในประเทศไทยเกิดใหม่โดยแท้จริง เพราะต่างพยายามเข้าแทรกแซงสหรัฐอเมริกาตลอดเวลา เริ่มด้วยอังกฤษบัญชาการถอนบื้อทหารออกจากดินแดนตะวันตกเฉียงเหนือ บริเวณที่อยู่ทางตอนใต้ของสหรัฐอเมริกา ตามข้อตกลงในสนธิสัญญาปารีสปี 1783 ฝรั่งเศสซึ่งหมดอำนาจไปจากทวีป美洲 เมืองแม็มนัมีข้อตกลงเป็นพันธมิตรกับสหรัฐอเมริกาในปี 1778 แต่เมื่อเวลาผ่านไปความล้มเหลวตั้งเดิมค่อยๆ หายไป และค่อยๆ เกิดความไม่เข้าใจซึ่งกันและกันมากขึ้นที่ด้วยเกรงว่าสหรัฐอเมริกาจะหันมาเป็นพันธมิตรกับอังกฤษและสเปน สเปนซึ่งเป็นเจ้าของลุ่มน้ำแม่น้ำมิสซิสซิปปีและดินแดนใหญ่เช่นภาคตะวันตกตามข้อตกลงสนธิสัญญาปารีสปี 1763 อาจไม่อนุญาตให้เกษตรกรทางตะวันตกใช้แม่น้ำ มิสซิสซิปปีล่องผลิตผลและตัดสิทธิการร่วมชาติเมืองท่าที่อยู่ทางตะวันตก วันต่อไปไม่อาจนำผลิตผลออกสู่ตลาด ซึ่งย่อมหมายความว่าสเปนทำลายการค้าของเกษตรกรตะวันตก

1.11 ความสำเร็จในความล้มเหลวระหว่างสหรัฐอเมริกาและอังกฤษในปี 1794

ประধานอธิบดีจอร์จ วอชิงตัน ตระหนักดีว่า สหรัฐอเมริกาเป็นประเทศเกิดใหม่ อยู่ระหว่างการสร้างชาติยังไม่พร้อมที่จะทำสงครามกับประเทศไทยทั้งสิ้นงานหลักด้านการต่างประเทศคือพยายามสร้างและรักษาความล้มเหลวอันดีกับประเทศไทย ไม่เป็นมิตรกับการกับประเทศไทย คือ

ทั้งสิ้น และรักษาเอกสารชาที่มีหมายานาที่สุด ความบาดหมางใจระหว่างสหรัฐอเมริกากับอังกฤษในทวีปอเมริกาเหนือคือบัญหาการคงอำนาจของอังกฤษในดินแดนตะวันตกเฉียงเหนือซึ่งเป็นเขตอำนาจของสหรัฐอเมริกา อังกฤษและแคนาดา (อาณาจักรของอังกฤษทวีปอเมริกาเหนือ) ที่การยอมรับงานเอกสารของสหรัฐอเมริกาแต่อังกฤษและแคนาดาไม่ทำตนเป็นมิตรที่ดีของสหรัฐอเมริกา เพราะคงป้อมค่ายทหารไว้บริเวณชายแดนระหว่างสหรัฐอเมริกากับแคนาดาในดินแดนตะวันตกเฉียงเหนือ เพื่อผลประโยชน์ด้านการค้าและการเมือง ความบาดหมางระหว่างสหรัฐอเมริกาและอังกฤษอีกประการคืออังกฤษทำลายการค้าทางเรือและบังคับลูกเรืออเมริกันให้เข้าประจำการในกองเรือรบอังกฤษ

สาเหตุแห่งการทำลายการค้าทางเรือและบังคับลูกเรืออเมริกันให้เข้าประจำการในกองเรือรบอังกฤษเกิดจากในปี 1789 ซึ่งเป็นปีเดียวกันกับที่จอร์ช วอชิงตันขึ้นเป็นประธานาธิบดี ได้เกิดการปฏิวัติล้มล้างราชวงศ์บูร์บอง การปฏิวัติฝรั่งเศสปี 1789 นี้ทำให้หักคริย์ของชาติทางยุโรปตกใจและเกรงการว่าพ็อกติกรรมดังกล่าวจะขยายตัวเข้ามายังประเทศของตน ในปี 1793 อังกฤษเป็นผู้นำในการต่อต้านการกระทำของผู้ก่อการผรั่งเศส เป็นผลทำให้เกิดสงครามระหว่างอังกฤษและฝรั่งเศสโดยมีประเทศไทยเพื่อนบ้านอื่น ๆ ทางยุโรปเข้าร่วมด้วย สหรัฐอเมริกานั้นพยายามเอาตัวออกห่าง ไม่ยุ่ง เกี่ยวกับสงครามคือการทำตนเป็นกลาง มุ่งทำการค้ากับกลุ่มประเทศทางยุโรปเพียงอย่างเดียว แต่ทั้งอังกฤษและฝรั่งเศสมียอมให้สหรัฐอเมริกาวางตนเป็นกลาง เพราะฝรั่งเศสนั้นคิดว่าสหรัฐอเมริกาควรช่วยและเป็นฝ่ายผรั่งเศสเพื่อเป็นการตอบแทนที่ผรั่งเศสเป็นพัฒมิตรที่ดีของสหรัฐอเมริกาในช่วงสงครามปฏิวัติจนสหรัฐอเมริกามีชัยชนะอังกฤษ อังกฤษนั้นคิดว่าสหรัฐอเมริกาควรช่วยและเป็นฝ่ายอังกฤษเพื่อต่อสู้ให้ได้มาซึ่งความยุติธรรมและเสรีภาพ กำจัดการปกครองที่เลวร้ายที่หมดใบ เรือรบอังกฤษปฏิบัติการข้าบไล่เรือสินค้าฝรั่งเศสออกจากน่านน้ำแอตแลนติก แต่ฝรั่งเศสสามารถได้รับเสบียงจากอเมริกาในดินแดนเรือสินค้าอเมริกันนำสินค้ามาขายหรือลำเลียง เสบียงจากหมู่เกาะ เวสอินดีสมายังฝรั่งเศส ด้วยพ็อกติกรรมดังกล่าวอังกฤษจำเป็นต้องสักดักการส่งเสบียงเพิ่มแก่ฝรั่งเศสโดยการสั่งหยุด ขึ้นตราชั้น และยัดสินค้าบนเรืออเมริกันทันที ถ้ารู้ว่าสินค้านั้นจะนำส่งยังฝรั่งเศส รวมทั้งอังกฤษสั่งบังคับทำการค้าระหว่างเรือสินค้าอเมริกันกับอเมริกาในดินแดนอังกฤษในหมู่เกาะ เวสอินดีส การปฏิบัติการของอังกฤษมีผลทำลายการค้าของพ่อค้าอเมริกัน การแทรกแซงการค้าทางเรือน้ำที่น่านน้ำเรوارายลงแต่ความเรوار้ายที่คนอเมริกันเก็บจะ

อดกลั้นไม่ได้ดีอ้อ อังกฤษบังคับลูกเรื่องนี้เรื่องสินค้าเเมร์กันให้เข้าบราจะการานเรื่อบอังกฤษ
สาเหตุที่อังกฤษสั่งการ เช่นนี้เป็นเพราะกองเรือรบอังกฤษเกิดปัญหาการขาดแคลนลูกเรือประจำการ
เนื่องจากสมครามมีดีเดียวานาน การประจำการบนเรือรบอังกฤษเน้นค่อนข้างยาวนาน งานหนัก
ต้องออกลาดตระ งานตลอดเวลา เป็นเหตุให้ลูกเรืออังกฤษหนักจากการประจำการ เมื่อหนี้มาได้ก็เข้า
ทำงานเป็นลูกเรือในเรือสินค้าเเมร์กัน ซึ่งได้รับการปฏิบัติตอบและ เงินตอบแทนดีกว่าอยู่บ้านเรือรบ
อังกฤษ ด้วยเหตุผลดังกล่าวทุกครั้งที่อังกฤษสั่งหยุดเรือสินค้าเเมร์กัน นอกจางจะ เป็นการทำลาย
การค้าแล้ว ยังคันหาทหารอังกฤษที่หนีประจำการ อังกฤษจะบังคับลูกเรื่องนี้เรือสินค้าเเมร์กันทุก
คนที่มีเชื้อชาติอังกฤษให้กลับเข้าประจำการบนเรือรบอังกฤษ โดยไม่คำนึงว่าลูกเรือนั้นได้รอน
ลัญชาติเป็นคนไทยเเมร์กันแล้ว เพราะรัฐบาลอังกฤษคิดเสมอว่า คนอังกฤษต้องเป็นคนอังกฤษเสมอ
(Once an Englishman, Always an Englishman)¹⁷ มีบางครั้งที่อังกฤษทำผิดพลาดดีด
บังคับลูกเรือที่เป็นคนไทยเเมร์กันโดยกำหนดให้เข้าประจำการบนเรือรบอังกฤษ ซึ่ง เป็นการละเมิด
สิทธิ สร้างความไม่พอใจกันมาก

เพราะอังกฤษไม่ยอมถอนบ้มค่ายทหารออกจากดินแดนตะวันตกเฉียงเหนือ แทรกแซง
การทำลายการค้าทางเรือ และบังคับเกณฑ์ลูกเรือเเมร์กันเข้าประจำการประจำเรือรบอังกฤษ นำความ
ไม่สงบแฝ້นมาสู่คนเเมร์กันอันอาจนำไปสู่การทำสังคมาระหว่างอังกฤษกับสหรัฐเเมริกา จอร์ช
瓦อชิงตันตรัษฎ์หันตัวว่าสหรัฐเเมริกาเป็นชาติเกิดใหม่ ยังไม่พร้อมที่จะเข้าสู่สังคมาระหว่าง
สหรัฐเเมริกา จึงตั้งใจที่จะต่อสู้เพื่อแก้ไขปัญหาด้านการค้าและการเมืองระหว่างสหรัฐเเมริกากับ
อังกฤษ ในปี 1784 จอร์ช วาอชิงตันส่งจดหมาย เจียร์ (John Jay) เป็นทูตเจรจา กับรัฐบาล
อังกฤษ เพื่อยุติการเดินพิพากษาเรื่องอังกฤษไม่ให้ความสนใจต่อการเข้าเจรจาของจดหมาย เจียร์
ยุ่งกับการทำสังคมาระหว่างสหรัฐเเมริกาและอังกฤษ ด้วยความพยายามเป็นเลิศของจดหมาย เจียร์ การเจรจาสามารถ
หาข้อตกลงได้ด้วยสนธิสัญญาเจียร์ (The Jay's Treaty 1794)¹⁸ โดยรัฐบาลอังกฤษยอมลงนาม
ในวันที่ 19 พฤศจิกายน 1794 กำหนดสาระสำคัญดีอ้อ อังกฤษให้สหรัฐจะถอนบ้มค่ายอังกฤษออก
จากดินแดนตะวันตกเฉียงเหนือในเดือนมิถุนายน 1796 อังกฤษมีสิทธิเข้าทำการค้าในท่าเรือ
เเมร์กันทุกแห่ง และคนเเมร์กันมีสิทธิเข้าทำการค้าในอาณาจักรอังกฤษที่เวลส์ อินดีล พ่อค้ายนสัตว์
อังกฤษคงมีสิทธิทำธุรกิจการค้าขันสัตว์ได้ตามดินแดนของสหรัฐเเมริกา

คุณเมริกันไม่พอใจในสนธิสัญญาเจรจาปี 1794 เพราะดูเป็นการเสียเบรียบอังกฤษ
เนื่องจากไม่มีข้อกำหนดดูถูกทรัพยากรในเรื่องอังกฤษแทรกแซงการค้าและเดินเรือในทะเล
หลวง รวมทั้งอังกฤษคงจะ เมืองสิทธิ์คุณเมริกันในการบังคับลูกเรือเมริกันเกณฑ์ให้เข้าประจำการ
ในเรือกองของอังกฤษ อีก 4 รายตาม สนธิสัญญาเจรจาปี 1794 มีล่ามชลอสหภาพระหว่างอังกฤษ
และสหรัฐอเมริกาให้ยึดออกาไปได้อีก 8 ปี

1.12 ความสำเร็จและความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐอเมริกากับสเปนปี 1795

พระ เกรงว่า สเปนอาจไม่อนุญาตให้เกษตรกรทางตะวันตกใช้แม่น้ำมิสซิสซิปปีล่อง
ผลิตผลและตัดสิทธิการร่วมชาติเมืองท่านิวอร์ลีน อันจะมีผลทำให้เกษตรกรทางตะวันตกไม่อานำ
ผลิตผลออกสู่ตลาดทางตะวันออกและยุโรปได้ ซึ่งย่อมหมายความว่า สเปนทำลายการค้าของเกษตรกร
ตะวันตก เกษตรกรตะวันตกย้อมจะต้อง Rogot แคนน์ และต้องการยุติการค้าพิพากับสเปนด้วยปืนซึ่ง เป็นวิธี
ทางที่ไม่ควรกระทำ ขณะเดียวกันสเปนได้จัดส่ง เจ้าหน้าที่เข้าซักสวนเกษตรกรทางตะวันตกให้เป็น¹⁹
คนในบังคับสเปนหากต้องการคงร่วมชาติแม่น้ำมิสซิสซิปปี รัฐบาลของวอชิงตันจำเป็นต้อง เร่งดำเนิน
การแก้ไข เพราะ เกรงว่า สหภาพระหว่างสเปนกับสหรัฐอเมริกาอาจจะต้อง เกิดหรือเกษตรกรทาง
ตะวันตกอาจจะเปลี่ยนใจแยกตัวออกเข้าเป็นคนในบังคับสเปน ถ้าหากเกษตรกรทางตะวันตกไม่
อาจใช้แม่น้ำมิสซิสซิปปีได้ แต่ เพราะ สหภาพเมริกาเป็นประเทศเกิดใหม่ยังไม่พร้อมที่จะทำสหภาพ
และรัฐบาลกลาง เอง ไม่ต้องการเสียดินแดนตะวันตกอันหมายถึงพื้นที่ทางตะวันออกของแม่น้ำมิสซิสซิปปี
รวมทั้งสิทธิของเกษตรกรทางตะวันตก เป็นสิ่งที่รัฐบาลกลางตระหนักรู้ว่าต้องได้รับการปกป้องคุ้ม²⁰
ครองดูแล เช่นคนทางตะวันออก เพื่อแก้ไขปัญหาและสร้างความสัมพันธ์อันดีกับสเปนปี 1795
วอชิงตันส่ง โธมัส พินค์นี (Thomas Pinckney) ทูตอเมริกาประจำอังกฤษเข้าเจรจาภาระรัฐบาล
สเปน ผลของการเจรจา รัฐบาลสเปนยอมรับลงนามในสนธิสัญญาพินค์นี (The Pinckney's
Treaty or The Treaty of San Lorenzo 1795)²¹ ในวันที่ 27 ตุลาคม 1795 สาระ
สำคัญคือสเปนตกลงให้คุณเมริกันร่วมชาติแม่น้ำมิสซิสซิปปีและ เมืองท่านิวอร์ลีน กำหนดเขตอำนาจ
ของสเปนคือดินแดนตะวันตกของแม่น้ำมิสซิสซิปปีก็ (ดินแดนหลุยส์เซียนาตะวันตก)
และ พลอริดา ที่เส้น翰าน 31° เหนือ赤道ทางตะวันตกก็แม่น้ำมิสซิสซิปปี สนธิสัญญาพินค์นีปี 1795
ขยายจักรัฐบาลความยุ่งยากส่วนใหญ่ระหว่างสหภาพเมริกากับสเปน แต่ไม่ใช่เป็นการล้มสุดกรีฟพิพาก
พระ สเปนยังคงยึดครอง พลอริดา นิวอร์ลีน และดินแดนที่ทางตะวันตกของแม่น้ำมิสซิสซิปปีล้านเป็น²²
คืนแคมป์จุบันของสหภาพเมริกา

1.13 ความล้มเหลวในความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐอเมริกากับฝรั่งเศส

ขณะจอนน์ เจียร์ และโรมัส พิงค์ตี้ พยายามยุติการที่พิพาทระหว่างสหรัฐอเมริกากับอังกฤษและสเปน สหรัฐอเมริกาได้มีการถือพิพาทกับฝรั่งเศสควบคู่ไปด้วย เริ่มจากในปี 1793 เมื่อฝรั่งเศสเข้าทำสัมบmarshall กับอังกฤษ คุณฟร็อง เศสคาดหวังว่าสหรัฐอเมริกาจะช่วยฝรั่งเศส เพราะฝรั่งเศสเคยเป็นพันธมิตรของอเมริกาในสัมบmarshall แต่ความระหว่างฝรั่งเศสและอังกฤษ นอกนั้นจะมีผลกระทบทางด้านการค้าของพ่อค้าอเมริกันแล้ว ยังมีผลทำให้คนอเมริกันแบ่งแยกออกเป็น 2 กลุ่ม²⁰ คือกลุ่มที่ต้องการให้สหรัฐอเมริกาให้ความช่วยเหลือแก่ฝรั่งเศส นำโดยโรมัส เจฟเฟอร์สัน และพากซึ่ง เป็นสมาชิกพรรครีโวโนเครติก ริพับลิกัน เหตุผล เพราะสำนักงานคุณความดีของฝรั่งเศสครั้งสัมบ_marshall เป็นการรักษาคำสัญญาในข้อตกลงที่ทำกันไว้ครั้งปี 1778 เจฟเฟอร์สันเชื่อว่าการปฏิวัติฝรั่งเศสที่ผ่านมาเป็นกระบวนการเคลื่อนไหวของประชาชนคล้ายกับการปฏิวัติอเมริกันเพื่อแยกตัวออกจากภาระของอังกฤษรวมทั้งต้องการเสริมกำลังพลช่วยกองกำลังฝรั่งเศสทำสัมบ_marshall กับอังกฤษ สำหรับกลุ่มที่ส่องต้องการให้สหรัฐอเมริกาให้ความช่วยเหลือแก่อังกฤษนำโดย เล็กซานเดอร์ ฮามิลตันและพากซึ่ง เป็นสมาชิกพรรครีโวโนรัลลิส เหตุผล เพราะไม่ชอบในพฤติกรรมของคุณบปฏิวัติฝรั่งเศสเนื่องจากโหดร้ายบ่ำเกือน ไม่สนใจในข้อตกลงระหว่างสหรัฐอเมริกากับฝรั่งเศสครั้งปี 1778 ต้องการคงการติดต่อทำการค้ากับอังกฤษ จอร์ช วอชิงตัน เป้าดูและติดตามความเคลื่อนไหวของคนอเมริกันสองกลุ่มตลอดเวลา ตลอดจนยึดมั่นเสนอว่าจะทำทุกวิถีทางให้สหรัฐอเมริกาอยู่อย่างสงบ สันติสุข และท่างไกลจากการทำสัมบ_marshall

ในปี 1793 ขณะคนอเมริกันแบ่งแยกเป็นสองกลุ่ม และสัมบ_marshall ระหว่างอังกฤษกับฝรั่งเศส กำลังดำเนินไป ในเดือนเมษายน 1793 ทูตฝรั่งเศสประจำสหรัฐอเมริกาชื่อ อีดมันต์ ชาลล์ เจเน็ท (Edmond Charles Genet) เดินทางมาที่เมืองชาลล์ตันมีคนอเมริกัน สมาชิกพรรครีโวโนเครติก ริพับลิกันที่การต้อนรับเป็นอย่างดี ทำให้เจเน็ทคิดไปเองว่าคนอเมริกันทั้งหมดเป็นพันธมิตรฝรั่งเศส เจเน็ทปลุกเร้าให้คนอเมริกัน เจ้าของเรือสินค้าขนาดใหญ่ (Privateers) นำเรือออกจากการทำลายเรือสินค้าอังกฤษ และทั้งเรียกระดมคนอเมริกันมุ่งนำกองกำลังเข้าโจมตีแคนนาดาของอังกฤษ และฟลอริดาของสเปน จากพฤติกรรมของเจเน็ท (The Citizen Genet Affair 1793) อาจมีผลทำให้สหรัฐอเมริกาต้องเลือกเป็นฝ่ายอังกฤษหรือฝรั่งเศส จอร์ช วอชิงตันเห็นเหตุการณ์ลุกลามใหญ่โตอ่อนอาจัยข้ามสหรัฐอเมริกา

ต้องเข้าสู่สงคราม เพื่อการระดับเหตุ ดังนั้นนานวันที่ 22 เมษายน 1793 วอชิงตันออกคำประกาศ
ทางตนเป็นกลาง (The Neutrality Proclamation 1793)²¹ แสดงถึงขัดแย้งสหราช
อเมริกามิเป็นมิตรหรือศัตรูกับทั้งอังกฤษและฝรั่งเศส สหราชอเมริกาต้องการอยู่อย่างสงบ และไม่
ให้คนอเมริกันเข้ายุ่ง เกี่ยวกับทั้งอังกฤษและฝรั่งเศส เจเน็ฟโกร์ดแคนนจอร์ช วอชิงตันมากและ
เรียกร้องให้คนอเมริกันตัดศีรษะ จอร์ช วอชิงตัน ไม่อาจตกลงได้มีสาลั่นกึ่งรัฐบาล
ฝรั่งเศสระบุไม่ต้อนรับการ เป็นพุทธของ เจเน็ฟและขอร้องให้รัฐบาลฝรั่งเศส เรียกเจเน็ฟกลับฝรั่งเศส
เจเน็ฟหลบหนีการจับกุมตัวของ เจ้าหน้าที่ฝรั่งเศส เพราะรู้ว่าการปฏิบัติงานครั้งนี้นักหนែือคำสั่ง
ของรัฐบาลฝรั่งเศส และถ้ากลับฝรั่งเศสอาจถูกสั่งฆ่า จอร์ช วอชิงตันได้ประกาศความเป็นกลาง
ของสหราชอเมริกาอย่าง เป็นการสาธารณะโดยหมายความว่างานเป็นกลาง (The Neutrality Act
1794)²² ในวันที่ 4 มิถุนายน 1794 กำหนดห้ามคนอเมริกันรับจ้างประจำศุภคุ้กรัฐและห้ามเรือขน^{อาวุธ}ต่างชาติเข้าเทียบท่าเรืออเมริกัน ความคาดหมายใจระหว่างสหราชอเมริกากับฝรั่งเศสไม่
สามารถหาข้อตกลงได้ในสมัยของ จอร์ช วอชิงตัน ขณะเดียวกันความตึงเครียดระหว่างสหราชอเมริกา^{กับฝรั่งเศส}นับวันทวีความรุนแรงขึ้น ด้วยเรือรบฝรั่งเศสสั่งหยุดตรวจค้นสินค้าเรืออเมริกัน และถ้า
รู้ว่าสินค้าเหล่านี้นำส่งอังกฤษ จะสั่งยึดสินค้า พฤติกรรมของฝรั่งเศสเป็นการแทรกแซงการเดิน
เรือและการค้าของอเมริกาเช่นที่อังกฤษเคยทำมา แต่สหราชอเมริกาสามารถหาข้อตกลงกับอังกฤษ^{ได้}ในสนธิสัญญาเจปี 1794 ดังได้กล่าวไปแล้ว กรณีพิพาทระหว่างฝรั่งเศสและสหราชอเมริกาเป็น^{งานที่}จอร์ช วอชิงตันต้องส่งต่อให้ประธานาธิบดีคณต่อไปต้องดำเนินการแก้ไข

1.14 คำจำกัดของ จอร์ช วอชิงตัน

สมัยที่สองของการ เป็นประธานาธิบดีของ จอร์ช วอชิงตัน จะสิ้นสุดลงในปี 1797
(1793-1797) วอชิงตันปฏิเสธไม่ลงรับเลือกเป็นสมัยที่สาม ก่อนมีการเลือกตั้งในเดือนธันวาคม
1796 ในวันที่ 17 กันยายน 1796 จอร์ช วอชิงตัน ได้กล่าวคำอำลา คำอำลาหนึ่งที่พิมพ์ใน
หนังสือ Daily American Advertiser ในพิพานเดลเพีย ในวันที่ 19 กันยายน 1796²³
กล่าวเดือนคนอเมริกันให้มีความสามัคคี และหลีกเลี่ยงการ เป็นพันธมิตรกับประเทศใด ๆ
เพื่อการอยู่รอดของสหราชอเมริกา

1.15 ความผิดพลาดในการเลือกตั้งปี 1796

พระเจ้า จอร์ช วอชิงตันปฏิเสธการลงแข่งขันเรือเลือกเป็นประธานาธิบดีสมัยที่สามใน

การเลือกตั้งซึ่งกำหนดมีขึ้นในวันที่ 7 ธันวาคม 1796 พระครุการเมืองหั้งสองพระครุความคึกคักมาก เพราะเป็นครั้งแรกที่จะมีการกำหนดตัวแทนของพระครุตามตำแหน่งประธานาธิบดีและรองประธานาธิบดี

พระคุเพเดอร์ลลิส กำหนดให้จอทัน อาดัมส์ นิตามหนึ่งประธานาธิบดี และโรมล พิงค์นี นิตามหนึ่งรองประธานาธิบดี สำหรับพระคุเพเดอมเครติก ริพบลิกันกำหนดให้ โรมล เจฟเฟอร์สันนิตามหนึ่งรองประธานาธิบดี และอะรอน เบอร์ นิตามหนึ่งรองประธานาธิบดี เพราะคณะผู้เลือกประธานาธิบดียังมีประสบการณ์ในการเลือกไม่มากพอ ดังนั้นแทนการเลือกเป็นพระคุเพเดอร์สันนิตามหนึ่งรองประธานาธิบดี เลือกบุคคลโดย จอทัน อาดัมส์ มีคะแนน 71 คะแนน โรมล เจฟเฟอร์สัน มีคะแนน 68 คะแนน ซึ่งย่อมหมายความว่า จอทัน อาดัมส์ ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีและ โรมล เจฟเฟอร์สันดำรงตำแหน่งรองประธานาธิบดี โดยบุคคลที่จะร่วมกับบริหารประเทศมาจากพระครุการเมืองและมีความการผูกพันการเมืองที่ต่างกัน ปัญหาอยู่ที่การบริหารประเทศในอนาคตเป็นสิ่งหลักเลี้ยงไม่ได้แน่นอน

2. สหรัฐอเมริกากลายได้การบริหารของจอทัน อาดัมส์ 1797 – 1801

จอทัน อาดัมส์ (John Adams 1735 – 1826) ชาวแมสซาชูเซตส์จากพระคุเพเดอร์ลลิส ได้รับเลือกเป็นประธานาธิบดีคนที่สองของสหรัฐอเมริการะหว่างปี 1797 – 1801 โดยมีโรมล เจฟเฟอร์สันจากพระคุเพเดอมเครติก ริพบลิกันเป็นรองประธานาธิบดี ในอดีตนี้จอทัน อาดัมส์ เคยได้รับเลือกเป็นรองประธานาธิบดีในสมัยของประธานาธิบดีจอร์ช วอชิงตัน ทั้งสองสมัย พฤศจิกายนปี 1800 เมื่อหลวงย้ายจากเมืองพิลาเดลเพียมายังเป็นที่ว่าอธิบดี ดี.ชี. และจอทัน อาดัมส์ เป็นประธานาธิบดีคนแรกที่เข้าพำนักงานทำเมืองขาว (The White House) สืบสานการเป็นประธานาธิบดีการทำงานเป็นไปอย่างยากลำบาก จอทัน อาดัมส์ ต้องเผชิญปัญหาทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศไทย

2.1 ความสำเร็จและความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐอเมริกากับฝรั่งเศสในปี 1800

จอทัน อาดัมส์พยายามยึดมั่นในนโยบายต่างประเทศตามที่จอร์ช วอชิงตันเคยปฏิบัติมาในอดีต คือสหรัฐอเมริกาต้องวางแผนเป็นกลางในขณะที่มีสัมคมทางยุโรป ระหว่างอังกฤษและฝรั่งเศส

พระเจ้ามัลตัน เจพ.ฟอร์สันและสมาชิกพรรครีบูติก รีพับลิกันเรียกร้องให้รัฐบาลอเมริกันห้ามการซ้ายเหลือแก่ฝรั่งเศส ขณะเดียวกันอเล็กชานเดอร์ ยามิลตัน และสมาชิกพรรครีบูติกรัลลิส เรียกร้องให้รัฐบาลอเมริกันห้ามความซ้ายเหลือแก่อังกฤษ แต่จอห์น อดัมส์ ในฐานะเป็นประธานาธิบดีและเป็นสมาชิกพรรครีบูติกต้องการรักษาความเป็นกลางของสหรัฐอเมริกาทั้งได้ดำเนินพฤติกรรมของยามิลตัน อันมีผลทำให้เกิดการแตกแยกในพรรครีบูติกรัลลิสเป็นสองกลุ่มคือพรรครักษาอดัมส์ และพรรครักษา>yamil

กรณีเอ็ก วาย เช็ด (The XYZ Affair 1797)²⁴ : เหตุการณ์นี้เกิดขึ้น เพราะฝรั่งเศสข่มขู่มากที่สหราชอาณาจักรปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ เป็นกำลังแท้ฝรั่งเศสสำรองต่อต้านอังกฤษ ทั้งไม่พอใจที่สหราชอาณาจักรทำข้อตกลงเรื่องพรอมเดนและการค้ากับอังกฤษในสนธิสัญญาเจรจาปี 1794 เป็นผลให้ฝรั่งเศสเพิ่มการแทรกแซงการค้าและการเดินเรือของเรือสินค้าอเมริกันอย่างมากในต้นสมัยของจอห์น อดัมส์ พฤศจิกายน 1797 อดัมส์เร่งแก้ไขข้อตกลงโดยเรียกประชุมรัฐสภาเป็นกรณีพิเศษ ที่ประชุมมีมติส่งทูตเปิดการเจรจา กับฝรั่งเศสด้วยเรื่องการค้าและการเป็นมิตรที่ดีต่อกัน ทูตพิเศษสามคนได้รับแต่งตั้งคือ ชาลส์ ชี พิงค์นีย์ (Charles C. Pinckney) จอห์น มาแรชล (John Marshall) และ ออลบริดจ์ เจรจี (Elbridge Gerry) ขณะนั้นฝรั่งเศสอยู่ภายใต้การนำของรัฐบาลไดเรกเตอรี่ (Directory) ซึ่งยังคง握政แต่สหราชอาณาจักร 4 ตุลาคม 1797 คดีทูตอเมริกันถึงกรุงปารีส ตามกำหนดการแล้วจะมีการเจรจา กับรัฐมนตรีกระทรวงต่างประเทศของฝรั่งเศสคือ เทลลีแรนด์ (Talleyrand) การเจรจาต้องถูกเลื่อนออกไปเป็นวันที่ 18 ตุลาคม 1797 การอกรับคดีทูตอเมริกันกระทำการโดยเจ้าหน้าที่ฝรั่งเศส สามคนดำเนินการเจรจาแต่เพียงฝ่ายเดียวเรื่องสำคัญสามประการคือ สนธิสัญญาด้วยที่จะมี การตกลงกันในอนาคตนั้นสหราชอาณาจักรต้องจ่ายเงินจำนวนหนึ่งโดยฝรั่งเศสเป็นผู้กำหนด ประการที่สองคือสหราชอาณาจักรต้องให้เงินเย็นแก่ฝรั่งเศสจำนวน \$10 ล้านเพื่อใช้ในการทำสงครามกับ อังกฤษ ประการที่สามคือฝรั่งเศสขอเงินเบี้ยที่เปล่าจากสหราชอาณาจักร \$250,000 คดีทูต อเมริกันทั้งสามตัดใจแต่คงควบคุมอารมณ์ และขอร้องให้เจ้าหน้าที่ฝรั่งเศสทั้งสามเขียนคำเรียก ร้องเป็นลายลักษณ์อักษรและนำเอกสารการเจรจาในวันที่ 18 ตุลาคม 1797 นี้กลับสหราชอาณาจักร เสนอต่อจอห์น อดัมส์ 19 มีนาคม 1798 อดัมส์เสนอเอกสารนี้ต่อรัฐสภาและพระเจ้าหน้าที่ฝรั่งเศสทั้งสามไม่ได้ระบุชื่อไว้ อดัมส์จึงเรียกเจ้าหน้าที่ฝรั่งเศสทั้งสามว่านายเอ็ค นายวาย

นายเช็ค อันมีผลทำให้เหตุการณ์ปี 1797 นี้รู้จักกันในนาม กรณีเอ็ก วาย เช็ด . (The XYZ Affair 1797)

คนอเมริกันกรอที่ฟรั่งเศสคุ้มครองสหราชอาณาจักร เรียกร้องให้เตรียม การและไม่ยอมเลี้ยงเงินใด ๆ แก่ฟรั่งเศส แต่ยังได้เลี้ยงเงินเป็นล้าน ๆ เหรียญเพื่อทำสัมภาระกับ ฟรั่งเศสหากจำเป็น²⁵ รัฐสภา มีการประชุมเครือด้านซ่าง เดือนมีนาคมถึง เดือนกรกฎาคม 1798 ผลการประชุมคือ วันที่ 3 พฤษภาคม 1798 ประกาศจัดตั้งกระทรวงการทหารเรือ (The Navy Department) โดยมีเรือรบสามลำ เป็นกำลังสำคัญคือ เรือคอนสติตูชัน (Constitution) เรือ ยูไนเต็ด สเตต (United States) และคอนสติติวิชัน (Constellation) ในวันที่ 2 กรกฎาคม 1798 มีมติเรียกตัวจอร์ช วอชิงตัน เข้าดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการทหาร และมีอเล็ก ชานเดอร์ ยา้มลัตตัน เป็นรองผู้บัญชาการทหาร ในวันที่ 7 กรกฎาคม 1798 มีมติยกเลิกสนธิสัญญา ทุกฉบับที่ทำไว้กับฟรั่งเศส เรือสินค้ายานพาหนะ (Privateers) ได้รับอนุญาตให้ติดอาวุธเตรียม รับการโจมตีและสามารถปฏิบัติการโจมตีเรือฟรั่งเศส ก่อนว่าได้วันนับจากเดือนพฤษภาคม 1798 เป็นต้นไป สหราชอาณาจักรและฟรั่งเศสทำสัมภาระกันโดยไม่มีการประกาศอย่าง เป็นทางการเหตุ เพราะผลการเจรจาในเดือนตุลาคม 1797 นั้นเอง

สัมภาระอย่างไม่เป็นทางการระหว่างฟรั่งเศสกับสหราชอาณาจักรเยื่อ เรื่อยมาตั้ง จากปี 1798 แต่พระจันทร์ อาทัมส์ ทรงหนักดีว่า สหราชอาณาจักร เป็นประเทศเกิดใหม่ ยังไม่พร้อม ได้แต่จัดการทำการทำสัมภาระ อาทัมส์ เผ้ารอจังหวะ เพื่อการเจรจาสันติภาพกับฟรั่งเศส สำหรับ ภัยในฟรั่งเศส นี้มีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลอย่างรวดเร็ว ในปี 1799 นรบเลียน โบนาปาร์ต (Napoleen Bonaparte 1769 - 1821) ขึ้นปกครองฟรั่งเศส นรบเลียนยุ่งกับการรบในยุโรป จักราช เปียบภายาไฟฟรั่งเศส และไม่อยากเป็นศัตรูกับสหราชอาณาจักร จันทร์ อาทัมส์ เท็นเป็นโอกาส ตีจัดสั่งวิลเลียม แวนส์ มูร์เรย์ (William Vans Murray) ทูตสหราชอาณาจักรประจำฟรั่งเศส โอลิเวอร์ โอลล์เวิธ (Oliver Ellsworth) และดับเบิลยู อาร์ เดวิด (W.R.Davie) เข้า เจรจา กับรัฐบาลฟรั่งเศส ผลการเจรจาเป็นด้วยดีดังคาดหวังทั้งมีการลงนามร่วมกันในสนธิสัญญาปี 1800 (The Treaty of Morfontaine 1800)²⁶ ในวันที่ 30 กันยายน 1800 กำหนดสาระ สำคัญคือ ยุติการทำการทำสัมภาระอย่างไม่เป็นทางการระหว่างสหราชอาณาจักรกับฟรั่งเศส (1798 - 1800) สหราชอาณาจักรกับฟรั่งเศสจะ เป็นมิตรที่ดีต่อกัน

ด้วยสนธิสัญญาปี 1800 นี้นับได้ว่าเป็นความสำเร็จอย่างหนึ่งของจอร์ทน อดัมส์ใน การหลีกเลี่ยงการท้าสัตกรรมอย่าง เป็นทางการกับฝรั่งเศสและ เป็นการแสดง เด่นชัดว่าอุดมสมัคติ มั่นในแนวทางการดำเนินนโยบายตาม จอร์ช วอชิงตัน แต่มีผลเสียด้านการเมืองภายในประเทศ เทศ คือ เพิ่มความแตกตัวว่าแก่พรรครีพับลิกัน เพราะอดัมส์กูมองว่าเข้าข้างฝรั่งเศส อาย่างไรก็ ตามสรุปได้ว่านี้ 1800 ประเทศทางยุโรปฯ ห้ามการยอมรับในสหรัฐอเมริกาอย่าง เป็นทางการใน ความเสมอภาคเท่าเทียมกันของความเป็นประเทศ ข้อเท็จจริงคือกับอังกฤษในสนธิสัญญาเจรจาปี 1794 กับสเปนในสนธิสัญญាបพิญนี้ ปี 1795 และกับฝรั่งเศสในสนธิสัญญาปี 1800

2.2 การเลื่อนอำนาจทางการเมืองของเฟเดอรัลลิสเพราภูมาย ปี 1798

จอร์ทน อดัมส์เป็นประธานาธิบดีที่ใช้มาตี แม้จะสามารถดำเนินการยุติสัตกรรม อย่างไม่เป็นทางการระหว่างสหรัฐอเมริกากับฝรั่งเศสด้วยสนธิสัญญา ปี 1800 แต่อุดมสมัคติได้ รับการยกย่องจากพรรครีพับลิกัน และไม่ได้รับศรัทธาโดยแท้จริงจากคนอเมริกันเพราภูมาย กีดกันคนต่างด้าว และบังกับการกบฏปี 1798 (The Alien and Sedition Acts 1798)

เหตุแห่งการออกกฎหมาย ปี 1798²⁷ ในช่วงปลายศตวรรษที่ 18 มีชาวยุโรปพาดัน หลังไหลงมาสหรัฐอเมริกา ขณะเดียวกันเป็นที่ทราบกันดีว่าชาวยุโรปมีผู้อพยพเหล่านี้ส่วนใหญ่จากจน ยืดอาชีพเกษตรกรรม หรือเป็นลูกจ้าง และมีการศึกษาเนื้อหา กิจกรรมกฎหมายการแปลงถิ่นฐาน (The Naturalization Act 1795) ซึ่งออกในสมัย จอร์ช วอชิงตัน กำหนดไว้ว่าผู้อพยพต่าง ชาติที่เข้าพำนักในสหรัฐอเมริกาเป็นเวลาห้าปี มีสิทธิขอโอนสัญชาติอเมริกันได้ จากการเกิดพรรคร กการเมืองในปี 1792 คือพรรครีพับลิกันของพ่อค้าและนายทุน กับพรรคเดโมแครติก รีพับลิกัน ของสามัญชนมีผลทำให้เมื่อภายหลังการโอนสัญชาติเป็นประชากรอเมริกันแล้ว อเมริกันชนใหม่ เหล่านี้ต่างพาดันให้การสนับสนุน และเข้าเป็นสมาชิกพรรคเดโมแครติก รีพับลิกัน นับวันสมาชิก ของพรรคเดโมแครติก รีพับลิกันเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็ว ดูมีจำนวนสมาชิกของพรรคมากกว่า พรรครีพับลิกัน สร้างความหวาดหวั่นแก่พรรครีพับลิกันด้วยเกรงว่าในอนาคตตำแหน่ง ประธานาธิบดี ต้องเป็นของตัวแทนจากพรรคเดโมแครติก รีพับลิกัน ซึ่ง เมื่อถึง เวลาันี้พรรครีพับลิกันต้องสูญเสียการสนับสนุนทางการเมืองและการบริหาร นอกจากนี้ชาวฝรั่งเศสได้ชื่อว่าเป็น ชาวยุโรปกลุ่มใหญ่กลุ่มหนึ่งซึ่งพอใจอพยพมายังสหรัฐอเมริการะหว่างปี 1798 และผู้ อพยพฝรั่งเศสเหล่านี้ต่างพาดันให้การสนับสนุนแก่พรรคเดโมแครติก รีพับลิกัน จากการมาอย่างมาก

และพฤติกรรมของผู้อพยพชาว外國 เศล็อก้าให้พรคเพเดอร์ลลิสซึ่งไม่พอใจพรั่ง เศล็อยู่แล้ว รู้สึกต่อ ด้านและต้องการลดปริมาณการอพยพเข้ามาของชาวยัง เศสาหัลدن้อยลง ขณะเดียวกัน稻茂ส เจพ เฟอร์สันและสมาชิกพรคเคนเมเครติก รีพับลิกัน จัดการประชุมบ่อยครั้ง วิพากษ์วิจารณ์การบริหาร ประเทศของรัฐบาล จอห์น ออดมาร์ ส่วนสมาชิกของพรคซึ่งเป็นบรรณาธิการหนังสือพิมพ์เขียน บทความรุนแรง วิพากษ์วิจารณ์ทบทวนทางการเมืองของพรคเพเดอร์ลลิส ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้าง ต้นมีผลทำให้พรคเพเดอร์ลลิส ซึ่งคุณอำนวยการเมืองในขณะนั้นคิดหาทางลดจำนวนการเข้า เป็นสมาชิกพรคเคนเมเครติก รีพับลิกัน และควบคุมพฤติกรรมของสมาชิกพรคเคนเมเครติก รีพับลิกันด้วยการออกกฎหมาย ปี 1798

กฎหมายควบคุมคนต่างด้าว และบังกับการกบฏปี 1798 (The Alien and Sedition Acts 1798) ออกระหว่างเดือนมิถุนายนถึงเดือนกรกฎาคม 1798 ประกอบด้วยกัน 4 บทด้วย²⁸

1. กฎหมายการแปลงสัญชาติ (The Naturalization Act) กำหนดยึดระยะเวลา เวลาการแปลงสัญชาติออกใบจาก 5 ปี เป็น 14 ปี รัฐสภาอ้างว่าจำเป็นต้องยึดระยะเวลา เวลาการแปลงสัญชาติออกใบเพื่อใช้เวลาพิสูจน์ความจริงใจของคนต่างด้าว และบังกับประเทศไทยจากศัตรู ต่างด้านในระยะสั้น แต่โดยแท้จริงแล้วกฎหมายฉบับนี้ รัฐสภาพุ่งออกมายื่นมุ่งลดจำนวนสมาชิก ใหม่ของพรคเคนเมเครติก รีพับลิกัน

2. กฎหมายคนต่างด้าว (The Alien Act) กำหนดเพิ่มอำนาจแก่ประธานาธิบดี ในการควบคุมดูแลพฤติกรรมของคนต่างด้าว เพื่อความสงบสุขและความมั่นคงปลอดภัยของประเทศไทย

3. กฎหมายปราบปรามคนต่างด้าว (The Alien Enemies Act) กำหนดเพิ่ม อำนาจแก่ประธานาธิบดีในการจับกุม คุกขัง หรือเนรเทศคนต่างด้าวที่คิดว่าเป็นอันตรายต่อความ มั่นคงของประเทศไทย กฎหมายฉบับนี้อยู่ที่สองและสามนี้ นอกจากจะมุ่งใช้เพื่อตรวจสอบพฤติกรรมและ ลงโทษคนต่างด้าวแล้ว ยังมุ่งออกมายื่นจัดการกับบุคคลใดก็ตามที่ต่อต้านการบริหารงานของ เพเดอร์ลลิส

4. กฎหมายบังกับการกบฏราจลภัยในประเทศไทย (The Sedition Act) กำหนดลงโทษคนอเมริกันที่เขียนบทความ พูด หรือพิมพ์บทความรุนแรง ให้ร้าย หรือกล่าวว่าโทษต่อ ด้านรัฐบาล หรือรัฐสภา หรือประธานาธิบดี กฎหมายฉบับนี้มุ่งออกมายื่นเพื่อกำหารบรรดาคนที่อื้อ

พิมพ์และบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ที่เป็นเดโ蒙เครติก รีพับลิกัน อันมีผลทำให้การอภินหารความงามดีรัฐบาล รัฐสภา และประธานาธิบดี ชักและลดน้อยลง

พระภูมายปี 1798 รัฐคอนเน็คชันส์ที่ใช้ในรัฐบาล รัฐสภา และประธานาธิบดี ชักและลดน้อยลง เพิ่มอำนาจแก่ประธานาธิบดีในการกำหนดต่างด้าว และรัฐคอนเน็คชันส์ที่ใช้ในรัฐบาล รัฐสภา และประธานาธิบดี เป็นผลด้วยเป็นการเพิ่มความแข็งแกร่งแก่รัฐบาลกลาง และเพิ่มบทบาทอำนาจแก่ประธานาธิบดี เป็นผลให้พรรครีพับลิกัน รีพับลิกันปฏิบัติการตอบโต้ประท้วงต่อประธานาธิบดี เคนทัค基 และมติเวอร์จิเนีย (The Kentucky and Virginia Resolutions)²⁹

มติเคนทัค基เขียนโดย约瑟夫·杰斐เฟอร์สัน ส่านแมติเวอร์จิเนียเขียนโดยเจมส์ เมตสัน ได้รับการรับรองจากสภาของรัฐทั้งสองในปี 1798 มติทั้งสองประกาศสิทธิของรัฐภายใต้ข้อกำหนดรัฐธรรมนูญ ปี 1787 ว่าการก่อตั้งรัฐบาลกลาง (Federal Government) เกิดจากการขยายนของรัฐบาลแห่งรัฐ (State Government) ที่มีการกำหนดจำแนกอำนาจหน้าที่จากกันอย่างเด่นชัด รัฐสภา (Congress) เป็นหน่วยงานหนึ่งบริหารประเทศร่วมกับรัฐบาลกลาง ในฝ่ายนิติบัญญัติ กษัตริย์ปี 1798 ที่รัฐสภาออกมานั้นขัดต่อรัฐธรรมนูญ เพราะรัฐคอนเน็คชันส์ที่ใช้ในรัฐบาล แห่งรัฐทั้งสองขอคัดค้านและไม่ยอมรับในกษัตริย์ปี 1798 ให้มีผลใช้บังคับในส่องรัฐดังกล่าวแนวความคิดที่ว่าด้วยรัฐบาลแห่งรัฐปฏิเสธไม่ให้การยอมรับในกษัตริย์ปี 1798 เพื่อชัดต่อรัฐธรรมนูญถูกเรียกว่าการประกูลบล้างหรือโน้มน้าว (The Doctrine of Nullification) ซึ่งมติทั้งสองในปี 1798 นี้เป็นการกล่าวลบล้างกษัตริย์ปี 1798 เป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์สหรัฐอเมริกา ที่เจฟเฟอร์สันและเมตสันหวังเป็นอย่างยิ่งว่ามติทั้งสองจะได้รับการสนับสนุนจากสภารัฐอื่น ๆ ผลปรากฏว่าไม่ได้รับการตอบรับ เพราะเพเดอรัลลิสต์คุณเสียงข้างมากในรัฐบาลแห่งรัฐในแบบทุกรัฐ แม้นไม่มีผลในทางปฏิบัติแต่นับได้ว่าเป็นการเริ่มแนวความคิดใหม่อีกรูปแบบหนึ่ง ในการเมืองอเมริกัน ขณะเดียวกันสามัญชนชาวเมริกันและคนต่างด้าวผู้อิหรับ แบบที่นี้ ในการเมืองอเมริกัน ขณะเดียวกันสามัญชนชาวเมริกันและชาวเมืองชั้นสูง ที่เลื่อมศรัทธาในการบริหารประเทศของตน อาทัมส์ สมัชิกพรรครีพับลิสต์จำนวนไม่น้อยลาออกจากพรรครีพับลิสต์ สมัชิกพรรครัฐเชิงนักการเมือง รีพับลิกัน เพราะเห็นความอยุติธรรมแทรกแซงสิทธิคนอเมริกันของรัฐสภาซึ่งเป็นเพเดอรัลลิสต์ อันมีผลทำให้บทบาทและอำนาจทางการเมืองของเพเดอรัลลิสต์นั้นบวบเนื้อมลลง เป็นลำดับ

2.5 การจัดสรรที่ดินตะวันตก

เพื่อให้เกิดการอพยพเข้าสู่ดินแดนตะวันตกเพิ่มมากขึ้น รัฐบาลมุ่งดำเนินการจัดสรรที่ดินในส่วนตะวันตกเฉียงเหนือบริเวณดินแดนอินเดียนา (Indiana Territory) และในส่วนตะวันตกเฉียงใต้บริเวณดินแดนมิสซิสซิปปี (Mississippi Territory) ด้วยกฎหมายที่ดินปี 1800 (The Land Act or The Harrison Act 1800) กำหนดดังพื้นที่จัดสรรให้น้อยลง เป็นพื้นละ 320 เอเคอร์ เพื่อง่ายแก่การซื้อ ผลปรากฏว่าด้วยกฎหมายที่ดินปี 1800 ผู้ซื้อที่ดินล่านาใหญ่เป็นนายทุนซื้อขายที่ดิน รัฐเกิดขาดทุนอย่างจดจ่อ อาทัมส์ไม่มี

2.4 ข้อพิพาதาในการเลือกตั้งปี 1800

ภาระการดำรงตำแหน่งของจดจ่อ อาทัมส์สิ้นสุดลงในปี 1801 การเลือกตั้งกำหนดให้มีขึ้นปลายปี 1800 พรรครีพับลิกันแตกแยกเป็นพวกอาทัมส์ และพวกเล็กชานเดอร์ ชามิลตัน สำหรับชามิลตันนี้รวมต้ออาทัมส์อย่างมากในเรื่องอาทัมส์ไม่ต่อสู้กับฝรั่งเศสโดยทั่วไปทำข้อตกลงเป็นมิตรในเดือนสิงหาคม ปี 1800 พรรคเดวิลเมอร์ติก รีพับลิกันประกาศรวมต้ออาทัมส์ในเรื่องกฎหมายปี 1798 การตัดตอนงบประมาณเพื่อพัฒนาและจัดสรรงบดินแดนตะวันตกโดยนำเงินส่วนดังกล่าวมาใช้เพื่อจัดตั้งกองกรหรงการทหารเรือและเสริมสร้างถนนทางทางกองทัพเรือรับการบุกโจมตีของฝรั่งเศสครั้งปี 1798

พรรครีพับลิกันสนับสนุน อาทัมส์ ในตำแหน่งประธานาธิบดีและชาลส์ ชี พิงค์นี (Charles C. Pinckney) ในตำแหน่งรองประธานาธิบดี พรรคเดวิลเมอร์ติก รีพับลิกันเสนอโถมัส เจฟเฟอร์สันในตำแหน่งรองประธานาธิบดี และอะรอน เบอร์ (Aaron Burr) ในตำแหน่งรองประธานาธิบดี คณะผู้เลือกประธานาธิบดีต่างพากันให้การสนับสนุนแก่ตัวแทนพรรคเดวิลเมอร์ติก รีพับลิกัน ผลการนับคะแนนประยุทธ์เจฟเฟอร์สันและเบอร์ต่างได้รับคะแนนเท่ากันคือ 73 คะแนน สภานิติบัญญัติแห่งราชอาณาจักร เป็นผู้ตัดสินชี้ขาด สมาชิกสภานิติบัญญัติจากพรรครีพับลิกันจะได้มีโอกาสมีบทบาททางการเมืองอีก แต่ชามิลตันซึ่งเป็นพรรครีพับลิกันแต่เป็นฝ่ายตรงข้ามกับจดจ่อ อาทัมส์ให้การสนับสนุนแก่เบอร์ ด้วยหวังให้เบอร์ชนะ และพรรครีพับลิกันจะได้มีโอกาสตัดสินชี้ขาดในวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 1801 เจฟเฟอร์สันชนะด้วยคะแนน 36 คะแนน

ด้วยบัญชีการเลือกตั้งปี 1800 มีผลทำให้รัฐธรรมนูญเพิ่มบทแก้ไขเพิ่มเติมมาตราที่ 12 มีผลบังคับใช้ในปี 1804 กำหนดให้คณะผู้เลือกประธานาธิบดีแยกการลงคะแนนสำหรับผู้รับสมัครในตำแหน่งประธานาธิบดี และรองประธานาธิบดี

2.5 การแต่งตั้งเที่ยงคืน 1801³⁰

เหตุการณ์ที่เรียกว่าการแต่งตั้งเที่ยงคืน 1801 (The Midnight Appointment 1801) เกิดขึ้น เพราะจอน อดัมส์ต้องการรักษาอำนาจตุลาการไว้ไม่ถูกเพเดอร์ลลิส เหตุที่เกิดเหตุการณ์แต่งตั้งเที่ยงคืน 1801 เนื่องมาจากเป็นที่แฉดแล้วว่าผู้นำในการบริหารประเทศคือประธานาธิบดีได้แก่ โทมัส เจพเพอร์สัน จากพรรครีโอดิค รีพับลิกัน ซึ่งหมายความว่า เพเดอร์ลลิสเลี้ยงบนาทและอำนาจด้านการบริหารไป แต่เพเดอร์ลลิสยังคงมีบทบาทและอำนาจติดบัญชีในรัฐสภา และเพื่อรักษาอำนาจด้านตุลาการไว้ไม่ถูกเพเดอร์ลลิส จอน อดัมส์เห็นควรเร่งดำเนินการก่อนพ้นการเป็นประธานาธิบดี เริ่มตั้งแต่วันที่ 20 มกราคม 1801 จอน อดัมส์แต่งตั้ง จอน แมร์ชัล (John Marshall) ซึ่งเป็นเพเดอร์ลลิสเป็นประธานศาลฎีกาแทนจอน เจย์ (John Jay) ซึ่งเป็นเดโมเครติก รีพับลิกัน ต้นเดือนกุมภาพันธ์ จอน อดัมส์ ผลักดันให้รัฐสภาออกกฎหมายปรับปรุงงานตุลาการ เป็นผลให้วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 1801 รัฐสภาออกกฎหมายตุลาการ ปี 1801 (The Judiciary Act 1801) กำหนดเพิ่มศาลอุทธรณ์จากเดิม 3 แห่ง เป็น 16 แห่งประจำทุก ๆ รัฐ ซึ่งย่อมหมายถึงการต้องเพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ทุกรายดับประจำศาลอุทธรณ์ด้วย จอน อดัมส์ เร่งกำหนดเลือกสรรบรรดาเจ้าหน้าที่ทุกระดับประจำศาลอุทธรณ์ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นเพเดอร์ลลิสทั้งสิ้น การลงนามแต่งตั้งคณะบุคคลดังกล่าวทำในเวลา 21.00 นาฬิกาของวันที่ 3 มีนาคม 1801 ซึ่งเป็นช่วงเวลาสุดท้ายในการดำรงตำแหน่งประธานาธิบดี การลงนามครั้นนี้เรียกการแต่งตั้งเที่ยงคืน (The Midnight Appointment 1801)

กล่าวได้ว่าสิ่งนี้ จอน อดัมส์ เป็นการบิดสัยเพเดอร์ลลิสสิบสองปี (1789 - 1801) ในการเมืองอเมริกันด้วย เพราะนับแต่นี้ต่อไปพรรครัฐนำการบริหารประเทศล้วนเป็นเดโมเครติก รีพับลิกันทั้งสิ้น เริ่มด้วย โทมัส เจพเพอร์สัน ผลงานที่ปรากฏคือขยายพื้นที่และประกาศศักดิ์ศรีของสหรัฐอเมริกาซึ่งนักล่าวในบทที่ 6 ต่อไป

ເສີມອະນາກົມທີ 5

1. T.Harry Williams and Hazel C. Wolf. Our American Nation (Columbus : Charles E.Merrill Books, Inc. 1966) **pp.189-190**
2. Mary Beth Norton, David **M.Katzman**, Paul **D.Escott**, Howard P. Chuaocoff, Thomas G.Paterson and William **M.Tuttle**, Jr. A Peovle and a Nation : A History of the United States (Boston : Houghton Mifflin Company, 1986). **pp.184-185**
3. Ibid., p.185
4. Charles Van Doren and Robert **McHenry**. Webster's Guide to American History. (Springfield : G & C Merriam Company, Publishers 1971) p.81
5. Lewis Paul Todd and Merle **Curti** Rise of the American Nation (New York : Harcourt, Brace & World, Inc. 1961) **pp.210-211**
6. Loc.cit.
7. Norton, A Peonle and a Nation : A History of the United States p.189
8. Ibid., pp.188-189
9. Glenn **W.Morn** and John H.Mac **Gowan** The Story of Our Land and Peoule (USA : Holt, Rinehart and Winston, Inc. 1957) **pp.215-216**
10. Todd, Rise of the American Nation **pp.217-218.**
11. Van Doren, Webster's Guide to American History **pp.91-92.**
12. Norton, A People and Nation : A History of the United States **p.171.**
13. Williams, Our American Nation **pp.291-293**
14. Moon, The Story of Our Land and Peonle. **p.307.**
15. Loc.cit.

16. Ibid., p.308.
17. Ibid., p.224.
18. R.Jackson Wilson, James Gilbert Stephen Nissenbaum, Donald Scott, Carville Earle and Ronald Hoffman. The Pursuit of Liberty : A History of the American People. (New York : Alfred A.Knopf, Inc. 1984). p.235.
19. Todd, Rise of the American Nation. p.216.
20. Ibid., p.214.
21. Ibid., p.215
22. Van Doren, Webster's Guide to American History. p.89.
23. Ibid., p.92.
24. Norton, A People and a Nation : A History of the United States. pp.195-196.
25. Moon, The Story of Our Land and Poenle. pp.227-228.
26. Van Doren, Webster's Guide to American History. pp.97-98.
27. Todd, Rise of the American Nation. p.222.
28. Norton, A People and a Nation : A History of the United States. p.196.
29. Ibid., p.197-198.
30. Todd, Rise of the American Nation. p.226.